

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

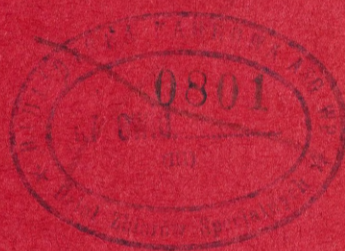
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

JAWNE

ASG WP wewn. 3501/79

D [redacted]
sztabowego
Egz. Nr

OCENA DZIAŁALNOŚCI
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
W ROKU AKADEMICKIM 1978/79
DOKONANA PRZEZ KOMENDANTA ASG WP
ORAZ ZADANIA UCZELNI W ROKU 1979/80
(11 września 1979 r.)

47399

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1979

(38)

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

JAWNE

ASG WP wewn. 3501/79

D [redacted]
sluzbowego
Egz. Nr

**OCENA DZIAŁALNOŚCI
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
W ROKU AKADEMICKIM 1978/79
DOKONANA PRZEZ KOMENDANTA ASG WP
ORAZ ZADANIA UCZELNI W ROKU 1979/80
(11 września 1979 r.)**

47399

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1979

~~PRZEKLASYFIKOWANO~~

Protokół Nr 54305

JAWNE

ASG wewn. 3501/79

~~Do użytku~~
~~sztabowego~~
Egz.nr 1

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

OCENA DZIAŁALNOŚCI AKADEMII SZTABU
GENERALNEGO WP W ROKU AKADEMICKIM 1978/79
DOKONANA PRZEZ KOMENDANTA ASG WP ORAZ
ZADANIA UCZELNI W ROKU 1979/80

/11 września 1979 r./

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1979 rok

GŁÓWNE ZAGADNIENIA:

	Strona
I. Część wstępna	3
II. Ocena działalności partyjno-politycznej ...	13
III. Ocena działalności dydaktyczno-wychowawczej	34
IV. Ocena działalności naukowo-badawczej	66
V. Ocena działalności organizacyjno-gospodarczej i kadrowej	78
VI. Część zadaniowa	92

I. Cześć wstępna.

Towarzysze! Podsumowujemy dziś kolejny, owocny dla Akademii Sztabu Generalnego WP rok akademicki 1978/79. Był to rok trudny, pełen poważnych trosk i niekiedy bolesnych doświadczeń, a równocześnie przysparzający nam wiele satysfakcji z należytego wykonania zadań postawionych akademii przez ministra obrony narodowej, szefa Sztabu Generalnego WP i szefa Głównego Zarządu Politycznego.

Uznanie i ogromne podziękowanie wyrażam tym pracownikom naukowo-dydaktycznym i słuchaczom, kadrze administracyjnej i pracownikom cywilnym, którzy nie szczędzili twórczego zapału, bezinteresownego zaangażowania, trudu, sił i czasu, a także wiedzy, umiejętności i żarliwości, aby zadania stojące przed naszą uczelnią wykonać jak najlepiej, ugruntowując jej dobre imię w naszych siłach zbrojnych i w bratnich uczelniach, zwłaszcza zaś akademiach radzieckich.

Muszę równocześnie ostro i bezwzględnie napiętnować tych, nielicznych zresztą, którzy hamują rozwój akademii, wyrządzając jej i nam wszystkim krzywdę, rzucając cień na dobre imię uczelni. Zwracam się również do tych, którzy pozostają jeszcze bierni, nie chcą lub nie mogą włączyć się w główny nurt życia, pracy i działalności akademii, aby otrząsnęli się z letargu i zajęli należne im miejsce w twórczym rozwiązywaniu

zadań i problemów na miarę ASG WP i czasów, w których żyjemy. Powinniśmy wszyscy czuć się odpowiedzialnymi za dobre imię akademii i z całą sumiennością wykonywać swoje codzienne zadania - każdy na swoim odcinku pracy i działania.

Pozytywnie oceniając nasze tegoroczne dokonania, powinniśmy równocześnie odczuwać twórczy niepokój o jak najlepsze wykonanie nowych, trudnych i odpowiedzialnych zadań kształcenia i wychowywania kadr dowódczo-sztabowych dla naszych sił zbrojnych, o ciągle zwiększanie wysiłków szkoleniowych, naukowych, ideowo-wychowawczych i gospodarczych. Powinniśmy jak najszybciej przezwyciężyć nasze niedociągnięcia i braki, starając się równocześnie jak najlepiej wykonywać swoje obowiązki i realizować postawione przed nami zadania. W codziennym akademickim trudzie kształtować musimy poczucie odpowiedzialności za jak najwyższy poziom pracy ideowo-politycznej i dyscypliny, za trwałe upowszechnianie i ugruntowywanie etyczno-moralnych wartości, zasad etyki i obyczaju wojskowego. Zobowiązują nas do tego nowe, coraz wyższe wymagania i nowe coraz trudniejsze zadania. Główne wytyczne do realizacji tych zadań będą dla nas stanowić wskazania, które sprecyzowane zostaną na VIII Zjeździe PZPR, od którego-historycznej daty dzielią nas już tylko miesiące.

Obecnie wkraczamy w ostatni rok realizacji zadań zawartych w dyrektywie ministra obrony narodowej do działalności sił zbrojnych PRL w latach 1976-80, który zgodnie z jego

rozkazem do szkolenia sił zbrojnych w 1980 roku będzie rokiem podsumowania minionego pięciolecia oraz zajmowania dogodnych rejonów wyjściowych do nowej pięciolatki.

Oceniam, że mamy sprzyjające warunki do pełnej realizacji nowych, ambitnych zadań, zwłaszcza zaś zadań kształcenia i wychowywania naszych słuchaczy, oraz do prowadzenia prac naukowych i świadczeń na rzecz całego naszego wojska. W roku, który dziś podsumowujemy zdobyliśmy bogate i liczące się doświadczenia. Możemy stwierdzić, że ubiegłoroczne hasło: POD PRZEWODEM PARTII, WSPÓLNIE Z CAŁYM NARODEM - RZETELNĄ ŻOŁNIERSKĄ SŁUŻBĄ, NAUKĄ I PRACĄ WSPÓŁTWORZYMY SIĘ I WIELKOŚĆ SOCJALISTYCZNEJ POLSKI - zostało przez stan osobowy akademii właściwie zrozumiane i przetworzone w wartości wymierne.

Obchody 35-lecia LWP oraz przedsięwzięcia propagandowo-szkoleniowe i inne związane z sześćdziesiątą rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości, 60-leciem KPP, 30 rocznicą zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego i jubileuszem 35-lecia powstania Polski Ludowej - przyczyniły się do pogłębienia wiedzy stanu osobowego akademii o historycznej drodze, która wiodła ku Polsce Ludowej, a także do utrwalenia jego patriotyczno-internacjonalistycznych postaw i poczucia osobistej odpowiedzialności za losy Ojczyzny, narodu, wojska i uczelni.

Realizowane na wysokim ideowo-merytorycznym poziomie zabiegi organizacyjno-szkoleniowe, naukowe i kulturalno-propagandowe przyczyniły się do ugruntowania wiadomości kadry, słuchaczy, żołnierzy i pracowników cywilnych o rodowodzie, chlubnych tradycjach, osiągnięciach sił zbrojnych oraz o społeczno-gospodarczym dorobku POLSKIEGO TRZYDZIESTOPIĘCIOLECIA.

Jak przystoi najwyższej dowódczo-sztabowej uczelni Polski Ludowej- ASG WP, pracownicy naszej uczelni aktywnie i w sposób wysoce zaangażowany uczestniczyli we wszystkich akcjach i przedsięwzięciach politycznych i społecznych organizowanych w siłach zbrojnych, w akcji lektorskiej "LATO-79", ćwiczeniach organizowanych na szczeblu centralnym przez dowództwa rodzajów sił zbrojnych, OW i szefostwa rodzajów wojsk, w inspekcjach sił zbrojnych i kontrolach.

Nasze wnioski, dorobek teoretyczny i uzyskane doświadczenia przekazywaliśmy w czasie wykładów oraz sesji i konferencji naukowych: kierowniczej kadrze OW, dowództw rodzajów sił zbrojnych, niektórych szefostw rodzajów wojsk i służb, wyższych szkół oficerskich i akademii wojskowych naszych i naszych przyjaciół /na przykład Akademii Frunzego/.

Udostępniamy szeroko nasz dorobek naukowy całym siłom zbrojnym: uczestniczyliśmy na przykład aktywnie w przygotowaniu materiałów na odprawę kierowniczej kadry sił zbrojnych, którą przeprowadzi minister obrony narodowej w końcu października br.;

włączyliśmy się również do przygotowywania ćwiczenia, które organizuje główny inspektor szkolenia dla kierownictwa partyjnego i politycznego w październiku br.

Tak więc zarówno 35-lecie ludowego Wojska Polskiego, jak też 35-ta rocznica MANIFESTU LIPCOWEGO, którą w uczelni naszej obchodziliśmy w sposób roboczy - przyniosły nam konkretne wyniki w pracy ideowo-wychowawczej, szkoleniowej i działalności naukowo-badawczej. Bogate ideowo-wychowawcze treści obu jubileuszy znalazły wyraz zarówno w przedsięwzięciach propagandowych i agitacyjnych, jak i dydaktyczno-wychowawczych.

Z poczuciem satysfakcji należy też zauważyć, że obchody tych jubileuszy mobilizowały stan osobowy akademii do wzorowej służby żołnierskiej, nauki i pracy, pogłębiały ideowy klimat służbowego i społecznego zaangażowania w realizacji uchwał Partii, a także wykonywaniu rozkazów i poleceń wyższych przełożonych. Sprzyjały również rozwijaniu twórczych inicjatyw kolektywu uczelnianego. Szczególnie doniosłe znaczenie dla naszej akademii miały uchwały i materiały XII Plenum KC PZPR "O DALSZE UMACNIANIE ROLI NAUKI W SPOŁECZNO-GOSPODARCZYM ROZWOJU KRAJU" oraz XIII Plenum "O PEŁNE WYKONANIE ZADAŃ SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH 1979 ROKU, O KSZTAŁTOWANIE PARTYJNEJ I OBYWATELSKIEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI W ICH REALIZACJI".

Materiały z tych plenów były w uczelni przedmiotem wnikliwych studiów i tematem ożywionych dyskusji na forum służbowym

i partyjnym: w zespole komendy, na posiedzeniach Rady Naukowej, Komitetu Partyjnego, Wydziału Politycznego, rad pedagogicznych oraz podczas odpraw służbowych, zebrań partyjnych i narad w katedrach i instytutach, a także przedmiotem informacji politycznych. Dzięki nim mogliśmy głębiej zrozumieć i w konsekwencji lepiej stosować w praktyce zasadę ideowości i partyjności nauki oraz uczynić dalszy krok w wypracowywaniu modelu osobowego nauczyciela akademickiego i oficera dyplomowanego, a także wzbudzać w naszej społeczności głębokie przeświadczenie o ścisłym związku między rozwojem nauki a kształtowaniem postaw etyczno-moralnych.

W tym też kontekście unaoczniliśmy naszej kadrze potrzebę kształtowania i umacniania poczucia partyjnej i obywatelskiej odpowiedzialności za rozwój kraju, wojska i uczelni.

Treści obu plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego Partii, zadania wynikające z dyrektywy ministra obrony narodowej do działalności sił zbrojnych w latach 1976-80 i jego rozkazu szkoleniowego na 1979 rok - stały się zatem wytyczną do codziennego działania komendy, wszystkich ogniw akademii i wszystkich członków organizacji partyjnych zgodnie z programem i polityką Partii, a także z interesem naszych sił zbrojnych.

Z niesłabnącą uwagą śledziliśmy sytuację polityczno-militarną na świecie. Jak wiadomo, w rezultacie wieloletnich negocjacji doszło do podpisania 18 czerwca br. kolejnego porozumienia.

radziecko-amerykańskiego w sprawie ograniczenia ofensywnych zbrojeń strategicznych. Torowanie drogi do kompleksowego, w pełni ugruntowanego bezpieczeństwa wymaga dużego wysiłku ze strony państw socjalistycznych w usuwaniu przeszkód i tworzeniu realiów, które proces odprężenia politycznego uczyniłyby nieodwracalnym.

Wiedeńskie spotkanie na szczycie i jego rezultaty są dla nas wszystkich i dla całego świata jeszcze jednym dobitnym potwierdzeniem konsekwencji w radzieckiej polityce zagranicznej, w dążeniu ZSRR do ograniczenia zbrojeń, do odprężenia i pokojowego współistnienia.

Jest faktem, że proces normalizacji stosunków na arenie międzynarodowej otrzymał kolejny impuls w postaci dalszego ograniczenia ofensywnych zbrojeń strategicznych. Jednak zdobyte na tym obszarze przyczółki wymagają dalszego umocnienia i rozszerzenia. Mamy nadal sytuację, w której określone siły są zdecydowanie przeciwne odprężeniu i zapewnieniu trwałego pokoju na świecie.

Pomimo spotkania wiedeńskiego i podpisania układów SALT-II mit o "zagrożeniu komunistycznym" w Europie służy nadal ciągłemu zwiększaniu budżetów wojskowych i wyraźnemu podporządkowaniu państw Europy Zachodniej wpływowi USA. To właśnie na wiosennej sesji rady NATO w Hadze osiągnięto pełną zgodność

co do potrzeby przeznaczenia dalszych środków finansowych na modernizację i rozbudowę potencjału militarnego NATO w Europie.

Jest to w pełni zgodne z oczekiwaniami Bonn, które wiążą się ściśle ze znaną koncepcją wyposażenia RFN-owskich i w ogóle europejskich baz NATO w nowe rodzaje broni, a m.in. w broń atomową tzw. średniego zasięgu, nie objętą rokowaniami SALT-II.

Wyraźnie na ten temat mówił minister obrony narodowej na symposium naukowym w dniu 15.12.1977 r. Stwierdził on między innymi: "Niektóre ustrojowe mechanizmy zbrojeń ilustrowałem przed chwilą na przykładzie Republiki Federalnej Niemiec.

W ogóle całokształt sytuacji w tym państwie nakazuje wysoką czujność. RFN napęczniała siłą. Poważnie zdystansowała wszystkie europejskie kraje NATO. Jej pozycja w tym pakcie, druga po Stanach Zjednoczonych, nieustannie rośnie. Wyczekuje też przy drzwiach do klubu atomowego. W określonej sytuacji może stać się w krótkim czasie jego poważnym udziałowcem. Domaga się pocisków "Cruise" oraz liczy na broń neutronową. Wciąż pretenduje do Berlina Zachodniego, a jego status traktuje jako sprawę otwartą, jako ewentualny pretekst i swoisty ładunek z opóźnionym zapłonem, który można uruchomić w każdej chwili". Szczególnie wymowny jest również w tym kontekście fakt, że na 10 dni przed wiedeńskim spotkaniem na szczycie prezydent USA zatwierdził program budowy, kosztem 30 mld dolarów, nowego systemu broni strategicznych dla 200 międzykontynentalnych pocisków balistycznych typu "MX".

Trzeba otwarcie powiedzieć, że państwa NATO, mimo najrozmaitszych deklaracji o rozbrojeniu i pokoju, ujawniają coraz otwarciej negatywny stosunek do odprężenia, a przede wszystkim do rzeczywistego zahamowania wyścigu zbrojeń.

Głównym celem państw imperialistycznych w prowadzonych rokowaniach nad sprawami rozbrojeniowymi i redukcji sił zbrojnych jest doprowadzenie do zmiany istniejącego stosunku sił na swoją korzyść. Stosując taktykę polegającą na oscylowaniu między gotowością do rokowań /dla pozyskania opinii publicznej/ a realizowaniem polityki faktów dokonanych dążą one do osiągnięcia przewagi militarnej nad państwami Układu Warszawskiego.

Agresywny blok NATO dysponuje wciąż potężnymi siłami i środkami walki rozmieszczonymi głównie na terytorium RFN. Nie jest to przypadek ani zwykły zbieg okoliczności, chodzi bowiem o wysunięte, znajdujące się blisko krajów socjalistycznych pozycje wojsk NATO. O agresywno-ofensywnym charakterze NATO świadczy też rozmach ćwiczeń i wielkich manewrów, podczas których sztabowcy przerabiają różne warianty napaści na państwa Układu Warszawskiego, co, jak nam wojskowym wiadomo, nie ma nic wspólnego ani z pokojem, ani z obroną. Dlatego też oceniając realnie rozwój aktualnej sytuacji i uwzględniając ideowo-polityczną niezmienną istotę imperializmu powinniśmy się liczyć z możliwością powstawania kolejnych napięć, zagrożeń, a nawet konfliktów zbrojnych, tym bardziej, że mocarstwa imperialistyczne mają

niebezpiecznego w tej grze sojusznika, jakim są Chiny z ich ekspansjonistycznymi dążeniami w Azji i awanturnictwem politycznym.

Takie są realia współczesności w płaszczyźnie najbardziej nas interesującej - bezpieczeństwa i pokoju. Realia te powinniśmy widzieć i uwzględniać w naszej działalności akademickiej. Świadczą one wyraźnie o potrzebie zwiększenia wysiłku obronnego państwa i narodu, a w odniesieniu do nas - kształcenia przez naszą uczelnię kadr dowódczo-sztabowych o wysokim poziomie ideowo-politycznym i fachowym, umiejących stale doskonalić gotowość bojową naszych sił zbrojnych stanowiących trwałe i niezawodne ogniwo w systemie sił zbrojnych państw Układu Warszawskiego.

Po dokonaniu ogólnej oceny działalności akademii omówię bardziej szczegółowo i ocenę jej działalność:

- I. Partyjno-polityczną.
- II. Dydaktyczno-wychowawczą.
- III. Naukowo-badawczą.
- IV. Organizacyjno-gospodarczą.

II. OCENA DZIAŁALNOŚCI PARTYJNO-POLITYCZNEJ

W roku akademickim 1978/79 całokształt działalności partyjno-politycznej ukierunkowany był przede wszystkim na jak najlepszą realizację procesu dydaktyczno-wychowawczego oraz zapewnienie optymalnego wykonania głównych zadań stojących przed uczelnią.

Inspirując i właściwie ukierunkowując działalność ideowo-wychowawczą poszczególnych ogniw organizacyjnych, organizacji partyjnych, młodzieżowych i społecznych oraz całej społeczności akademickiej - organ partyjno-polityczny skupił główny wysiłek na zapewnieniu skutecznej realizacji uchwał VII Zjazdu PZPR, kolejnych plenarnych posiedzeń KC Partii oraz zadań wynikających dla uczelni z dyrektywnych ustaleń i zadań określonych przez kierownictwo MON.

Praca organu partyjno-politycznego ukierunkowana była głównie na:

- zapewnienie wysokiego stanu moralno-politycznego i pogłębienie zwartości ideowo-moralnej oraz służbowej stanu osobowego akademii; rozszerzenie ideowo-wychowawczego i organizacyjnego oddziaływania przełożonych wszystkich szczebli, instancji i organizacji partyjnych na całokształt życia uczelni; pogłębienie socjalistycznej świadomości - patriotyzmu i internacjonalizmu - zgodnie z zaleceniami i wnioskami III Narady

Ideologicznej Sił Zbrojnych PRL;

- zapewnienie jedności działania partyjno-politycznego, dydaktyczno-wychowawczego i naukowego w celu uzyskania wysokich efektów w procesie kształcenia ideowych, wysoko kwalifikowanych kadr dowódczo-sztabowych, będących erudydami w dziedzinie wiedzy marksistowsko-leninowskiej i fachowo-wojskowej oraz ekspertami w ocenie polityczno-militarnej zjawisk współczesnego świata i obronności kraju;
- dalszą poprawę dyscypliny i właściwy kształt stosunków międzyludzkich; pogłębienie wartości etyczno-moralnych, zawartych w "ZASADACH ETYKI ..." i "OBYCZAJACH ...", zwiększenie wpływu współzawodnictwa i przodownictwa na jakość szkolenia i wychowania;
- zintensyfikowanie oddziaływania przedsięwzięć ze sfery kultury na proces studiów i kształtowanie wzoru osobowego oficera-dowódcy i pracownika sztabu;
- doskonalenie organizacji pracy i stylu działania organu partyjno-politycznego, organizacji partyjnych, młodzieżowych i społecznych - stosownie do potrzeb wynikających ze zmian strukturalno-programowych dokonanych w akademii.

Realizacja przedsięwzięć wynikających z wymienionych kierunków pracy partyjno-politycznej przebiegała w akademii w dość szczególnym okresie, któremu początek dały finalne obchody 35-lecia ludowego Wojska Polskiego; jej zakończenie zbiegło się w czasie z jubileuszem 35 rocznicy narodzin naszej socjalistycznej Ojczyzny - Polski Ludowej.

Był to okres, w którym naród nasz wkroczył w drugi etap realizacji bieżącej pięcioletki. W wielu dziedzinach życia kraju odnotowaliśmy kolejny postęp, zwłaszcza w produkcji przemysłowej.

Przeprowadzony zgodnie z postanowieniami II Krajowej Konferencji Partyjnej manewr gospodarczy wpłynął na większe, aczkolwiek ciągle jeszcze niewystarczające, zaopatrzenie rynku wewnętrznego. Nastąpił kolejny wzrost produkcji w wielu gałęziach gospodarki kraju.

Oczywiście naród nasz odczuł zakłócenia w światowej gospodarce paliwowo-energetycznej, produkcji surowcowo-materialnej, żywnościowej itp. oraz skutki tegorocznych, bardzo niekorzystnych warunków atmosferycznych. Niemniej jednak, mimo, że pod względem wielkości terytorialnej zajmujemy 61 miejsce na świecie, a pod względem liczby mieszkańców - 21, kraj nasz znajduje się w pierwszej dziesiątce krajów świata w zakresie produkcji przemysłowej i długofalowego tempa rozwoju dochodu narodowego, możemy więc być dumni z naszych dokonań.

Szczególnie wielkimi osiągnięciami możemy się poszczycić w dziedzinie oświaty /w tym również wojskowej/, lecznictwa i opieki społecznej. W kulturze należymy do czołówki światowej. Wielu naszych kompozytorów, grafików, inżynierów, uczonych - zalicza się do najlepszych na świecie. Ich sukcesy są potwierdzeniem materialnego i duchowego rozwoju kraju w ciągu 35-lecia.

Osiągnięcia wewnętrzne Polski Ludowej rzutują bezpośrednio na miejsce, jakie zajmujemy w świecie, na rolę, jaką odgrywamy w Europie i na arenie światowej. Jesteśmy partnerem, z którego opinią i poglądami liczą się inne państwa, bez względu na ich system społeczno-polityczny.

Potencjał gospodarczy bezpośrednio rzutuje na potencjał obronny. Dlatego też nasze siły zbrojne dokonały w ostatnim roku kolejnego kroku naprzód w każdej dziedzinie. W głównym nurcie tych przeobrażeń i dokonań podąża również Akademia Sztabu Generalnego WP. Realizowane w naszej uczelni na wysokim poziomie różne przedsięwzięcia, zwłaszcza zaś konferencje ideowo-teoretyczne i inne formy szkolenia, spotkania z działaczami politycznymi, ludźmi nauki i kultury oraz inne wartościowe i pouczające zamierzenia partyjno-polityczne przyczyniły się zarówno do ugruntowania wiadomości kadry, słuchaczy, żołnierzy ZSW i pracowników cywilnych o rodowodzie, chlubnych tradycjach i osiągnięciach sił zbrojnych oraz o społeczno-gospodarczym dorobku

POLSKIEGO TRZYDZIESTOPIĘCIOLECIA, jak też do zgłębienia węzłowych polityczno-militarnych, ekonomicznych i społecznych problemów współczesnego świata. Stało się to źródłem inspiracji do podejmowania i szerszego uwzględniania tej problematyki nie tylko przez Wydział Polityczny i Katedrę Nauk Społeczno-Politycznych, lecz również przez inne katedry, instytuty, wydziały i organizacje społeczne. Godny podkreślenia jest fakt, że w spotkaniach na ten temat w sztabach, jednostkach i instytucjach wojskowych, a także w spotkaniach z ludnością cywilną wzięło udział 57 oficerów akademii, obejmując akcją odczytowo-lektorską 4.100 uczestników.

Ponadto w akcjach lektorskich organizowanych z okazji wielkich, historycznych rocznic, w ostatnim roku akademickim wzięło udział 114 oficerów akademii, wygłaszając odczyty i prelekcje oraz uczestnicząc w spotkaniach środowiskowych w różnych organizacjach społecznych, zakładach pracy, szkołach, a także w jednostkach wojskowych. Spotkania te przyczyniły się do szerokiej popularyzacji problematyki ludowej obronności, osiągnięć naszego wojska i dorobku akademii oraz do kształtowania i pogłębiania patriotyczno-internacjonalistycznych uczuć i obywatelskich postaw uczestników.

Z poczuciem satysfakcji należy zauważyć, że treści tych jubileuszy - zamykających wspólną klamrę ubiegły rok akademicki - mobilizowały cały nasz stan osobowy do wzorowej żołnierskiej

służby, nauki i pracy, pogłębiały ideowy klimat służbowego i społecznego zaangażowania w realizację uchwał Partii oraz wykonywanie rozkazów i poleceń wyższych przełożonych. Sprzyjały również podejmowaniu i rozwijaniu twórczych inicjatyw uczelnianego kolektywu, a także szlachetnego ruchu przeodownictwa, współzawodnictwa i nowatorstwa.

x x x

Poważną rolę wychowawczą i inspirującą w całokształcie życia uczelni spełniła i spełnia AKADEMICKA ORGANIZACJA PARTYJNA.

Dobrze się stało, że komitet partyjny akademii, komitety POP, organizacje i grupy partyjne główny wysiłek pracy wewnątrzpartyjnej skupiły na ideowo-politycznym wychowaniu, pogłębianiu wiedzy marksistowsko-leninowskiej, umacnianiu postaw ideowo-moralnych i zdyscyplinowania oraz na kształtowaniu obywatelskiego zaangażowania całej społeczności akademickiej.

W tym też miejscu należy podkreślić, że partyjna aktywizacja do podejmowania i wzorowego realizowania zobowiązań i czynów społecznych z okazji jubileuszu Polski Ludowej przyniosła w efekcie akademii i społeczeństwu wymierne korzyści wyrażające się sumą 600 tysięcy złotych oszczędności.

Dokonane w ubiegłym roku w akademii zmiany strukturalno-programowe nie naruszyły dotychczasowej struktury uczelnianej

organizacji partyjnej. Dzięki temu Komitet Partyjny ASG WP miał i ma możliwość bezpośredniego ukierunkowywania i wnikania w działalność podstawowych organizacji partyjnych, wnikliwego analizowania na posiedzeniach komitetu i jego zespołów problemowych stopnia aktywizacji członków i kandydatów partii w procesie dydaktyczno-wychowawczym, działalności naukowo-badawczej, techniczno-gospodarczej i innej oraz precyzowania na tej podstawie zadań i zaleceń do pracy partyjnej w tym zakresie.

W minionym roku akademickim całokształt działalności organu partyjno-politycznego i wszystkich ogniw partyjnych akademii staraliśmy się dostosować do nowej struktury i wynikających stąd modyfikacji w organizacji kształcenia oraz wychowania kadry i słuchaczy.

Intensywna praca ideowo-polityczna, stałe dążenie wszystkich organizacji partyjnych do osiągnięcia jak najlepszych efektów wychowawczych, dydaktycznych, naukowych, gospodarczych, socjalnych, technicznych i innych, permanentne w tym względzie oddziaływanie partyjne, rozliczanie członków PZPR z ich działalności przez komitety i organizacje partyjne - wytworzyły klimat partyjnej i obywatelskiej odpowiedzialności za sprawne i efektywne funkcjonowanie akademii.

W kontekście tych osiągnięć bardzo przykrym rezonansem zarówno w uczelni, jak też w wielu instytucjach i jednostkach

wojskowych odbił się fakt tragicznego w swych skutkach pijaństwa kilku oficerów kadry - członków naszej partyjnej organizacji. Do tej sprawy jeszcze powrócę. Tu jedynie podkreślam aktualne niedomagania naszej profilaktycznej pracy partyjnej i wychowawczej oraz konieczność wzmożenia wychowawczego oddziaływania w tej dziedzinie ze strony wszystkich przełożonych, ogniw partyjnych i organizacji społecznych akademii.

X X X

Wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, że podstawowym celem szeroko pojętej pracy ideowo-wychowawczej i partyjno-politycznej w akademii /również nauczania przedmiotów społeczno-politycznych/ jest rozwijanie i pogłębianie świadomości socjalistycznej kadry i słuchaczy oraz ich ideowego i społecznego zaangażowania, dalsze pogłębianie postaw socjalistycznego patriotyzmu i internacjonalizmu - na miarę potrzeb rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, a także kształtowanie naukowego, marksistowskiego światopoglądu, laickich postaw i świeckiej obyczajowości. W tej dziedzinie nie może być żadnej dowolności i dwuznaczności w postępowaniu, zwłaszcza zaś kadry uczelni.

Wielce niepokojące są więc zjawiska dwulicowości światopoglądowej. Na przykład w Instytucie Dowodzenia jeden z oficerów wykazał dwulicowość polityczną nie meldując przełożonym

o fakcie wyjazdu swej żony do USA. Takie ujemne postawy są nie do pogodzenia z obowiązującymi zasadami etyczno-moralnymi, obyczajowymi, służbowymi i wymogami stawianymi kadrze wojska, a tym bardziej kadrze akademii. Stanowią one powinny przedmiot szczególnie usilnych oddziaływań wychowawczych przełożonych, instytucji i organizacji partyjnych.

Inspirującą rolę w realizacji celu wychowania ideowego spełniają zadania zawarte w dyrektywie ministra obrony narodowej do działalności sił zbrojnych w latach 1976-80 oraz jego zalecenia sformułowane na posiedzeniu Zespołu MON w dniu 19.1. 1977 r., a dotyczące doskonalenia procesu ideowo-wychowawczego i naukowo-badawczego w nowym - wyższym etapie rozwoju ASG WP. Dotyczą one w szczególności systematycznego umacniania postaw ideowo-moralnych oraz pogłębiania wiedzy polityczno-wojskowej kadry i słuchaczy, wychowania słuchaczy na działaczy wojskowo-politycznych, aktywistów partyjnych i społeczników; pogłębiania erudycji kadry i słuchaczy w zakresie wiedzy marksistowsko-leninowskiej; utrwalania ich zamiłowań do systematycznego studiowania problemów socjalistycznej nauki wojennej. Inspirują również do opracowywania i publikowania przez kadrę prac dotyczących socjalistycznej nauki i doktryny wojennej, a zarazem do merytorycznej krytyki burżuazyjnych poglądów teoretycznych oraz poczynań militarystycznych; do nabywania przez nauczycieli

akademickich i absolwentów akademii gruntownej znajomości naszych narodowych i koalicyjnych założeń obronnych oraz umiejętności ich interpretacji, zwłaszcza na tle konkretnych procesów rozwoju sytuacji polityczno-militarnej w Europie i na świecie.

W minionym roku akademickim - podobnie jak w latach poprzednich - węzłowe problemy teoretyczne i metodologiczne marksizmu-leninizmu oraz polityczno-militarne zjawiska współczesnego świata były przedmiotem rozważań nauczycieli akademickich zarówno podczas konferencji ideowo-teoretycznych, sympozjów naukowych, jak też i innych form kształcenia akademickiego. Problematyka ta była również przedmiotem konferencji teoretyczno-metodycznej i kursów instruktorsko-metodycznych nauczycieli akademickich w roku 1977. Przeprowadzone zgodnie z zarządzeniem szefa GZP WP seminarium w styczniu 1979 r. na temat: "Zadania i wnioski do ideowo-wychowawczej i naukowo-badawczej działalności w ASG WP - w świetle toczących się rokowań rozbrojeniowych" wykazało, że kadra dydaktyczno-naukowa akademii jest dobrze zorientowana w problemach polityczno-militarnych współczesnego świata, właściwie je interpretuje i wyciąga słuszne wnioski do pracy w naszej uczelni.

Zgodnie z ramowym programem podnoszenia i uzupełniania kwalifikacji oraz szkolenia kadry ASG WP w latach 1977-1980 pewna część oficerów ukończyła Wydział Socjalistycznej Doktryny

Wojennej w WUML, zgłębiając problemy nauki wojennej, polityki, ekonomii politycznej i ekonomiki wojennej. Szkoda tylko, że w nowym roku akademickim brak jest kandydatów na ten wydział. Wielu oficerów, a także i podoficerów ukończyło inne kierunki studiów prowadzonych w ramach WUML /ekonomiczny, filozoficzny i pedagogiczny/, podwyższając tym samym swój poziom wiedzy marksistowsko-leninowskiej i kwalifikacje wychowawcze.

Egzaminy i kolokwia z przedmiotów społeczno-politycznych przeprowadzane na poszczególnych latach studiów, zwłaszcza zaś egzamin dyplomowy z naukowego komunizmu - potwierdziły dobrą znajomość przez słuchaczy teoretycznych i metodologicznych problemów marksizmu-leninizmu. Odpowiedzi słuchaczy cechowały polityczną dojrzałość i identyfikacja z programem politycznym Partii. Stan ten jest rezultatem wzmożonych trzyletnich przedsięwzięć szkoleniowo-propagandowych i ideowo-wychowawczych - organizowanych i realizowanych głównie przez oficerów Katedry Nauk Społeczno-Politycznych i Wydziału Politycznego, a także przez instancje i organizacje partyjne.

Kolejnym problemem, którym powinni się zająć wszyscy nauczyciele akademicy, zwłaszcza zaś z Katedry Nauk Społeczno-Politycznych oraz Katedry Historii Sztuki Wojennej - jest wzbogacanie programowych treści wiedzą aktualną oraz doskonalenie umiejętności słuchaczy korzystania z doświadczeń historycznych /znajomość faktów historycznych i umiejętność czerpania

z doświadczeń historycznych nie stanowią zbyt mocnej strony naszych słuchaczy/.

Oddzielnego potraktowania wymaga problem nauczania pracy partyjno-politycznej w działaniach bojowych. W tym gronie nie muszę szerzej udowadniać znaczenia czynnika moralno-politycznego w okresie pokojowego szkolenia wojsk i w czasie działań bojowych. Jego niezwykle ważna rola wynika zwłaszcza z układu sił polityczno-militarnych współczesnego świata, zaostrzającej się walki ideologicznej, nasycenia pola walki różnorodną bronią i techniką wojskową, wspieraną oddziaływaniem środków wojny psychologicznej. Musi to dobrze zrozumieć i uwzględnić w swej działalności zarówno każdy nauczyciel akademii, jak i każdy słuchacz - przyszły dowódca i oficer sztabu.

Dlatego też w toku zajęć dydaktycznych, zwłaszcza zaś ćwiczeń będziemy realizować różne przedsięwzięcia z dziedziny działalności partyjno-politycznej, a także przedsięwzięcia, które wpływać będą na kształtowanie i pogłębianie wysokiego zaangażowania ćwiczących. Należy więc widzieć potrzebę prowadzenia pracy partyjno-politycznej i stale doskonalić jej program pod kątem wyrabiania u słuchaczy umiejętności twórczego stosowania nabytej wiedzy podczas organizowania i kierowania pracą partyjno-polityczną, a zwłaszcza rozwiązywania problemów współczesnego pola walki.

Na uwagę zasługuje fakt, że w ubiegłym roku akademickim

sześciu słuchaczy napisało i obroniło prace dyplomowe poświęcone działalności partyjno-politycznej. Dotyczą one szerokiego wachlarza metod pracy partyjno-politycznej prowadzonej podczas działań bojowych. Według oceny komisji wszyscy dyplomanci wykazali wysoki poziom znajomości podjętej w pracach problematyki, o czym świadczą uzyskane przez nich bardzo dobre oceny.

X

W ubiegłym roku akademickim odnotowaliśmy kolejne osiągnięcia w dziedzinie działalności szkoleniowo-propagandowej.

W toku konferencji ideowo-teoretycznych, a także w całym procesie szkolenia politycznego i partyjnego oraz systemie informacji politycznych były szeroko uwzględniane problemy wychowania światopoglądowego i etycznego oraz społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Pewnym uchybieniem do marca br. było niepodawanie do wiadomości kadry wielu ciekawych informacji niezbędnych do prowadzenia pracy ideowo-wychowawczej ze słuchaczami. Wprowadzone w akademii od tego miesiąca założenia obiegu informacji politycznej, obowiązujące w całym wojsku - przyczyniły się do bardziej operatywnego zapoznawania kadry, słuchaczy i żołnierzy ZSW z aktualnymi wydarzeniami kraju i świata.

Usprawniony obieg dobrej informacji politycznej /tzn. dwie informacje w miesiącu/ - który w okresie szczególnych wydarzeń - np. w I dekadzie czerwca br. - daleko wybiegał poza

obowiązujące ramy czasowe - dodatnio wpływał na kształt nastrojów i postaw akademickiej społeczności, wyjaśniając nurtujące ją problemy i dając niezbędną wiedzę i argumenty do oddziaływania na otoczenie.

W ostatnim półroczu wypracowaliśmy nowy system akademicki poznawania i kształtowania nastrojów, bez zbędnego pisania meldunków w tej sprawie. Sprawne i efektywne funkcjonowanie tego systemu zyskałoby bardziej, gdyby większy i bezpośredni w nim udział wzięli stojący dotychczas niejako na uboczu niektórzy szefowie ogniw organizacyjnych akademii i inni przełożeni.

Tak więc ściśle zintegrowany z procesem dydaktycznym i działalnością naukowo-badawczą system działalności szkoleniowo-propagandowej akademii należy uznać za prawidłowy i skuteczny. Rezultatem właściwego działania tego systemu jest na ogół dojrzała postawa polityczna naszej kadry i słuchaczy i ich właściwe stanowisko wobec węzłowych problemów kraju i świata, a także ich ideowe zaangażowanie w służbie, nauce i pracy. Przykładem tego może być postawa naszej kadry w okresie poprzedzającym wizytę papieża JANA PAWEŁA II w Polsce i w czasie tej wizyty. Silne natężenie w tym okresie działalności szkoleniowo-propagandowej i ideowo-informacyjnej przyjęte zostało przez społeczność akademicką ze zrozumieniem i aprobatą dla wysiłków organu partyjno-politycznego i przedsięwzięć GZP WP.

Bardzo ważne miejsce wśród aktywnych form naszego systemu wychowawczego, oddziałujących inspirująco na proces studiów i sferę dyscypliny, zajmuje przodownictwo i współzawodnictwo. Ruch ten - oparty na ideowych przesłankach - wyraża najpełniej polityczną i obywatelską dojrzałość kadry i słuchaczy i jest dowodem patriotyzmu czasu pokoju.

W uczelni stworzone zostały właściwe warunki organizacyjne i odpowiedni klimat polityczno-moralny, sprzyjające rozwojowi różnorodnych form przodownictwa i współzawodnictwa i umożliwiające pomyślne wykonanie zadań określonych w dyrektywie ministra obrony narodowej. Szef GZP WP, gen. broni W. SAWCZUK podczas wystąpienia na odprawie kierowniczej kadry WP w październiku 1978 r. pozytywnie ocenił nasze osiągnięcia w dziedzinie przodownictwa i współzawodnictwa. Świadczy o nich nadanie w ubiegłym roku 176 osobom tytułu "wzorowy pracownik" i uzyskanie przez 17 zespołów kadry, słuchaczy i żołnierzy zasadniczej służby wojskowej miana "przodujący zespół".

Mimo dostrzegalnego postępu w rozwoju ruchu przodownictwa i współzawodnictwa w akademii nie jest on pozbawiony stron ujemnych, do których można zaliczyć niedoceniające bądź nierozumienie w pełni przez część kadry i słuchaczy aktywizującej siły tego ruchu w służbie, nauce, działalności dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej oraz u niektórych nauczycieli akademickich pogoń za wysokimi /nieraz niezasłużonymi/ ocenami słuchaczy

z myślą o własnych korzyściach. Wypacza to sens i szlachetne idee ruchu, jego założenia i rzeczywiste cele.

Sprawy powyższe ze względu na ich znaczenie powinny się znaleźć w kręgu stałego zainteresowania organizatorów i inspi-ratorów ruchu: /przełożonych i dowódców, a także organizacji partyjnych i młodzieżowych.

x

Ze sprawą przodownictwa wiąże się ściśle problem dyscy-
pliny i stanu moralno-politycznego. Jest to dla wojska problem
niezwykłej wagi. Dalszemu umocnieniu dyscypliny w uczelni sprzy-
jały w minionym roku akademickim: utrzymanie przez komendę,
organ partyjno-polityczny, organizacje partyjne i społeczne oraz
przez przełożonych wysokiego rytmu pracy ideowo-politycznej
i wychowawczej; powołanie z początkiem roku akademickiego Wy-
działu Wojsk Lądowych oraz utworzenie batalionu zabezpieczenia
na bazie pododdziałów ochrony i obsługi, a także konsekwentne
wykonywanie zadań postawionych przeze mnie 27 stycznia 1979 r.
Wykonaliśmy więc w zasadzie z powodzeniem kolejny etap zadań
"Programu umacniania dyscypliny w ASG WP".

W roku akademickim 1978/79 wyeliminowane zostały w uczelni
wypadki nadzwyczajne ze skutkiem śmiertelnym i noszące znamiona
przestępstwa oraz /poza znanym powszechnie i wspomnianym już
przeze mnie rażącym naruszeniem norm moralnych w hotelu w bloku

14/ wypadki o wyjątkowo negatywnym wydźwięku społecznym i poważnych następstwach służbowych, etycznych i materialnych.

Dlatego też słusznie Towarzysze uważają, że dla kompromitujących zaszczytny zawód nauczyciela akademickiego i wychowawcy - nie ma i nie może być wśród nas miejsca.

Wskaźnik procentowy wypadków nadzwyczajnych w stosunku do stanu osobowego jest niewielki /0,002%/, przy czym wszystkie one miały charakter przypadkowy. Nastąpiła pewna - aczkolwiek jeszcze nie wystarczająca - poprawa w zakresie wymagalności. Stosowanie praktyki dyscyplinarnej nie budzi zasadniczych zastrzeżeń.

Jeśli chodzi o poziom dyscypliny w akademii to najkorzystniej kształtował się on w grupie kadry oficerskiej. Świadczy o tym m.in. fakt, że do dnia 30 czerwca br. wyróżnienia otrzymało 31,1% oficerów kadry: ponadto 221 nauczycieli akademickich i oficerów ogniw zabezpieczenia /39,9% stanu/ zostało wyróżnionych w dniu uroczystości promocyjnej. Kary dyscyplinarne wymierzono tylko trzem oficerom kadry.

W minionym roku akademickim umacnianiu dyscypliny słuchaczy dobrze służyły: ideowa, twórcza atmosfera studiów, pracy partyjnej i społecznej oraz integracja partyjna i służbowo-koleżeńska grup szkoleniowych sprzyjająca wyzwalanii inicjatyw i pobudzaniu aktywności. Okazuje się, że odwoływanie się do ambicji słuchaczy i ich poczucia honoru, do pełnej identyfikacji z modelem

postępowania nakreślonym w "Zasadach etyki" i z wzorcem osobowym słuchacza akademii znajduje w ich środowisku właściwy wydźwięk.

Dobry był w minionym okresie stan dyscypliny w grupie osobowej chorążych i podoficerów zawodowych, którzy przyczyniają się do zapewnienia właściwej działalności służb technicznych i kwatermistrzowskich. W grupie tej jest najwięcej żołnierzy zawodowych, którzy nie przekroczyli 30 lat życia. Większość z nich to żołnierze perspektywiczni, ambitni, pracowici, którzy ze służbą zawodową wiążą swoją przyszłość.

Jeśli chodzi o dyscyplinę żołnierzy zasadniczej służby wojskowej, to większość z nich spełniła swoje żołnierskie powinności bez kary dyscyplinarnej, mając po kilka wyróżnień. Jest to w znacznym stopniu zasługa kadry zawodowej pododdziałów rozumiejącej swoje zadania, życzliwej dla żołnierzy, gotowej do udzielenia im wszelkiej pomocy. Jednakże mała grupa podoficerów i szeregowych - zwłaszcza II roku służby - wymyka się spod wpływu wychowawczego i kontroli przełożonych. Dlatego też wciąż jeszcze za dużo jest wykroczeń /nadużycie alkoholu, naruszenie porządku służby wartowniczej, samowolne oddalenie się z jednostki/, których jedną z podstawowych przyczyn stanowi niewykonywanie zarządzeń komendy uczelni. Należy się spodziewać, że utworzone w br. dowództwo batalionu rozwiąże te sprawy, wpłynie na szersze stosowanie przedsięwzięć profilaktycznych i wytworzy

właściwy klimat stosunków w relacjach: przełożony - podwładny i układach: starszy - młodszy rocznik.

Kończąc omawianie problemu dyscypliny chciałbym podkreślić, że przyjęte w akademii rozwiązania w tej dziedzinie okazały się, generalnie rzecz biorąc słuszne. Powinniśmy więc wprowadzać je w życie nadal, dążąc do tego, by realizowanie "PROGRAMU UMACNIANIA DYSCYPLINY" stało się niejako powinnością każdego członka społeczności akademickiej.

X

W dziedzinie edukacji kulturalnej osiągnęliśmy również w minionym roku akademickim dobre rezultaty. Działalność nasza w tej dziedzinie miała na celu upowszechnianie wartości kultury dowodzenia, pracy sztabowej i technicznej, a także upowszechnianie wartości kultury artystycznej.

Możemy odnotować dalszy postęp w realizacji zadań określonych naszym akademickim "PROGRAMEM ROZWOJU KULTURY", zwłaszcza zadań w zakresie: kształtowania postaw ideowych, upowszechniania kultury politycznej oraz właściwego - socjalistycznego stosunku do pracy i obowiązków służbowych, a także kształtowania norm i zasad socjalistycznego współżycia.

Do planowej i kompleksowej realizacji tego PROGRAMU włączyliśmy w akademii prawie wszystkie ogniwa służbowe, partyjne,

i społeczne, co poważnie rzutuje na jakość i poziom służby, procesu dydaktyczno-wychowawczego i organizacji naszego codziennego życia.

W naszej działalności na rzecz wdrażania PROGRAMU nie ustrześliśmy się jednak pewnych niedociągnięć. Można do nich zaliczyć traktowanie w sporadycznych wypadkach kultury wyłącznie jako kultury estetycznej; nieuświadamianie sobie przez poszczególnych pracowników zadań związanych z realizacją tego PROGRAMU - w odniesieniu do dziedziny ich działalności. Libacja w stylu tej, którą 3 lipca urządzili oficerowie i która miała tak haniebną finał, świadczy również o braku kultury osobistej i społecznej. Niedostatecznie pracowaliśmy nad pogłębianiem przez słuchaczy kultury pracy sztabowej, umiejętności logicznego i poprawnego formułowania myśli, nad wyrabianiem przez nich nawyku estetycznego wykonywania dokumentów, a więc kształtowaniem cech i umiejętności niezbędnych dowódcy i oficerowi sztabu.

Istotną sferą, w której powinniśmy wzmocnić naszą działalność wychowawczą jest zainteresowanie słuchaczy czytelnictwem prasy codziennej, wysłuchiwaniami dzienników radiowych i oglądaniem dzienników i innych wartościowych wychowawczych programów telewizyjnych.

Nie najlepiej jest też w akademii z czytelnictwem literatury beletrystycznej, a w szczególności społeczno-politycznej.

Również nie wszyscy nasi słuchacze korzystają z tego, że studiują w stolicy, w której można wiele zobaczyć, zwiedzić, obejrzeć dobrą sztukę w teatrze itp.

Realizując PROGRAM powinniśmy nadal potęgować działalność mającą na celu wytwarzanie partyjnej i służbowej atmosfery mobilizacji, wykazywania inicjatywy i wzbogacania form rozwoju kultury w naszej uczelni.

Działanie nasze powinno zmierzać do wychowania ludzi o wysokim poziomie ideowo-politycznym, kulturalnym i społecznym, zachowujących jednakowe oblicze w każdej sytuacji, w jakiej się znajdują: w pracy, służbie, rodzinie i gronie koleżeńskim - ludzi realizujących w codziennym działaniu ideę i zadania Partii.

III. OCENA DZIAŁALNOŚCI DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ

Proces dydaktyczno-wychowawczy w naszej akademii można oceniać w wielu układach i płaszczyznach oraz w różnym zakresie. Najważniejsza jednak jest ocena realizacji celu i zadań kształcenia słuchaczy kursów zasadniczych i podyplomowych, w której na pierwszym miejscu stawiamy realizację programów szkoleniowych w zakresie szkolenia taktyczno-operacyjnego.

Z ogromną satysfakcją stwierdzam, że w szkoleniu tym z pozytywnymi rezultatami realizowaliśmy zadania wynikające z dyrektywy ministra obrony narodowej do działalności sił zbrojnych PRL w latach 1976-80 oraz jego rozkazu szkoleniowego wydanego w roku 1979. W całej rozciągłości potwierdza tę ocenę protokół Państwowej Komisji Egzaminacyjnej z egzaminów dyplomowych. Do liczących się również osiągnięć w procesie dydaktyczno-wychowawczym zaliczam wykorzystywanie wniosków i doświadczeń z wielu ćwiczeń, a w szczególności: TARCZA-76, ZACHÓD-77, FALA-77, LATO-78, WRZESIEŃ-78, ćwiczeń organizowanych i prowadzonych przez dowódców rodzajów sił zbrojnych, dowódców OW, szefów rodzajów wojsk i służb, oraz ćwiczeń, które organizujemy i prowadzimy w naszej akademii. W procesie studiów, zwłaszcza na III kursach, PSOS i KPO z coraz lepszymi rezultatami wykorzystujemy wnioski ze sprawozdań z działalności inspekcji sił zbrojnych w 1978 roku.

Widoczne i liczące się rezultaty osiągamy w szkoleniu taktyczno-operacyjnym w zakresie przybliżenia i w pewnym stopniu

powiązania wniosków i doświadczeń historycznych ze współczesnym charakterem walki, bitwy i operacji.

Do poważnych osiągnięć zaliczam powiązanie szkolenia taktyczno-operacyjnego w akademii ze szkoleniem prowadzonym w wojskach, czego wyrazem było m.in. ćwiczenie szkieletowe.

Stwierdzamy pewien postęp - chociaż wciąż jeszcze niewystarczający - w zakresie intensyfikowania procesu wychowawczego i coraz trwalszego łączenia go z procesem szkolenia.

Oceniając nasze dokonania w dziedzinie działalności dydaktyczno-wychowawczej pragnę mocno podkreślić rolę i wysoką rangę, którą nadawaliśmy i nadawać będziemy szkoleniu z taktyki ogólnej, taktyki rodzajów sił zbrojnych, wojsk i służb oraz sztuki operacyjnej jako dyscyplin nadrzędnych, integrujących wszystkie pozostałe przedmioty nauczania w zhierarchizowaną, wzajemnie spójną strukturę systemu kształcenia i wychowania w Akademii Sztabu Generalnego WP przyszłych dowódców i oficerów sztabu, oficerów dyplomowanych. Stosowanie odpowiedniej metodologii studiowania taktyki i sztuki operacyjnej zapewnia i w coraz większym stopniu zapewniać musi - obok głębokiej wiedzy fachowej - ukierunkowane ukształtowanie cech osobowych dowódców i oficerów sztabu oraz rozwój ich horyzontów myślowych i zdolności do szybkiej koncentracji psychicznej w trudnych i wyjątkowo skomplikowanych sytuacjach; rozwijanie wyobraźni, logiki myślenia oraz racjonalnego działania; przygotowanie do podejmowania uzasadnionych

decyzji, planowania działań bojowych i operacji oraz kształtowanie przedsiębiorczości i zaradności organizacyjnej.

Tak więc studia taktyczno-operacyjne, wspierane i poszerzane o właściwie dobrane - problemowo i tematycznie - przedmioty nauk społecznych powinny stanowić dobrą szkołę intelektu, przygotowania do samodzielnego pogłębiania wiedzy i rozwijania umiejętności dowódczo-sztabowego działania w konfrontacji z silnym, przebiegłym i dobrze znającym rzemiosło wojenne przeciwnikiem.

W procesie kształcenia taktyczno-operacyjnego możemy i musimy w coraz większym stopniu realizować cele wychowawcze, zwłaszcza zaś kształtować wysokie walory ideowo-polityczne i moralne słuchaczy, ich patriotyczne i internacjonalistyczne wartości, a także świadome przekonanie, że walka w obronie socjalistycznej Ojczyzny jest walką o postęp, sprawiedliwy system społeczny i nasz byt narodowy określony celami i zadaniami PZPR. W walce tej jednoczymy się ze wszystkimi państwami wspólnoty socjalistycznej. Jest to fundament, na którym równocześnie z kształceniem wysokiej klasy fachowców, kadr dowódczo-sztabowych budować powinniśmy poczucie obowiązku żołnierskiego, odpowiedzialności, zdyscyplinowania i koleżeństwa, kształtować silną wolę, wytrwałość i hart ducha oraz poczucie więzi i braterstwa broni z armiami sojuszniczymi, a zwłaszcza z Armią Radziecką. Ani na chwilę bowiem nie wolno nam zapominać, i to w każdym

dydaktyczno-wychowawczym działaniu, że kształcąc naszych słuchaczy na doskonałych fachowców, organizatorów współczesnej walki, bitwy i operacji musimy równocześnie kształcić ich na świadomych marksistów oraz ekspertów polityczno-militarnych.

Nowe założenia organizacyjne i nowe zadania, które postawił przed nami minister obrony narodowej i określił szef Sztabu Generalnego WP wymagają od każdego nauczyciela akademickiego wszechstronnej wiedzy ogólnej i głębokiej, rzetelnej wiedzy specjalistycznej oraz wysokiego kunsztu pedagogicznego. Konieczność coraz większego indywidualizowania kształcenia i wychowania wymaga od kadry nauczającej głębokiego poznania każdego słuchacza, jego cech charakterologicznych, zamiłowań i uzdolnień, predyspozycji do dalszej służby w siłach zbrojnych oraz całokształtu jego życia, pracy i nauki.

Bez osobistego, codziennego i wysoce zaangażowanego działania nauczycieli akademickich, a zwłaszcza kierowników grup, nie sposób osiągnąć wytyczonych celów i zrealizować postawionych zadań. Dlatego też wymagać od nich będziemy przede wszystkim indywidualnego podejścia do kształcenia i wychowania każdego słuchacza.

Szczególnie wysoką rangę nadawaliśmy w roku 1978/79 i nadawać musimy w nowym roku akademickim doskonałemu przygotowaniu ćwiczeń, ich opracowaniu, przygotowaniu się do ich prowadzenia wykładowców i słuchaczy. Stale powinniśmy więc doskonalić

treść, formy organizacyjne i metody prowadzenia ćwiczeń.

Potrafililiśmy w minionym roku akademickim opracować wiele na wysokim poziomie materiałów szkoleniowych. Przekazaliśmy m.in. kierowniczej kadrze wszystkich trzech okręgów wojskowych najbardziej aktualną treść przygotowania i prowadzenia współczesnych operacji, stanowiących podstawę ich przygotowania do najważniejszych ćwiczeń. Przygotowaliśmy też wysoko oceniony materiał teoretyczny dla szefa Sztabu Generalnego WP do jego referatu /ma on być wygłoszony w czasie dorocznej odprawy kierowniczej kadry WP, która odbędzie się w końcu października. Przygotujemy referat inauguracyjny, który również będzie stanowił podstawę do przygotowania wykładów inauguracyjnych we wszystkich wyższych szkołach oficerackich. Mamy również potencjalne możliwości i ambicję, aby ćwiczenia przygotowywane w akademii stanowiły wzorzec do opracowania i prowadzenia ćwiczeń w wojskach. Akademia musi w coraz większej mierze stawać się ośrodkiem nie tylko dobrze kształcącym, lecz również promieniującym na całe siły zbrojne.

Podsumowując ubiegły rok akademicki pragnę przypomnieć, że kształciliśmy 719 słuchaczy, w tym na kursach dyplomowych 613 i podyplomowych 106. Studia ukończyło 204 słuchaczy kursów stacjonarnych i zaocznych z tytułem oficera dyplomowanego. Oni to właśnie posiadając najbardziej aktualną i trwałą wiedzę powinni stwarzać najlepsze wzorce dowódczo-sztabowego działania.

Krótko omówię realizację procesu dydaktyczno-wychowawczego na poszczególnych kursach, akcentując pozytywne strony, ale przede wszystkim pragnę ukazać to co słabe, hamujące nasz rozwój, odcinki wymagające rzetelnej, twórczej i konkretnej pracy szkoleniowej i wychowawczej.

1. Pierwszy kurs Wydziału Wojsk Lądowych

Na I kursie rozpoczęło studia 201 słuchaczy: 172 - stacjonarne i 29 - zaoczne; ukończyło je z wynikiem pozytywnym 184 słuchaczy, natomiast 8 otrzymało na egzaminach końcowych oceny niedostateczne. W czasie studiów ubyło z akademii 9 oficerów.

Po pierwszym roku studiów 13 słuchaczy uzyskało ocenę bardzo dobrą, w tym 1 wyróżnienie. Ocenę dobrą uzyskało 112, a dostateczną 59 słuchaczy. Należy podkreślić, że wzrosła ogólna wymagalność nauczycieli akademickich w stosunku do słuchaczy, chociaż w dalszym ciągu trudno przezwyciężyć zbyt liberalizm wykładowców i tendencje do stawiania zbyt wygórowanych ocen.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że słuchacze przyswoili podstawową wiedzę taktyczną i tajniki warsztatu dowódczo-sztabowego na gruncie regulaminów i instrukcji, opanowali normy taktyczno-techniczne oraz w stopniu zadowalającym posiadli umiejętność praktycznego rozwiązywania zadań taktycznych na szczeblu pułku. Obserwuje się znaczny wzrost kultury sztabowej

słuchaczy, a zwłaszcza w umiejętności opracowywania dokumentów bojowych i składania meldunków w czasie ćwiczeń.

Wyniki egzaminów rocznych w granicach 3,50 - 4,56 świadczą, z jednej strony, o dobrym opanowaniu podstawowej wiedzy, są przeciętnie wyższe o 0,5 od ocen rocznych, jednak ich zbyt- nie zróżnicowanie nie wystawia najlepszego świadectwa części nauczycieli akademickich.

Przedstawione osiągnięcia nie powinny przesłaniać szeregu braków w całości opanowanej wiedzy programowej, a mianowicie:

- część słuchaczy /12/ nie uzyskała rocznej oceny b.dobrej z powodu tylko dobrej lub dostatecznej oceny z języka rosyjskiego, podniesionego do rangi przedmiotu profilującego;
- większość słuchaczy nie wykazuje umiejętności dokonywania wnikliwej, głębokiej i konkretnej oceny nieprzyjaciela, ograniczając się do "fotografowania" sytuacji oraz "ustawiania" przeciwnika według swoich potrzeb i życzeń; na pierwszym kursie słuchacze muszą uzyskać trwałą wiedzę w zakresie właściwej i bardzo konkretnej oceny nieprzyjaciela;
- pomimo znacznych i wielostronnych wysiłków nauczycieli akademickich istnieje szereg poważnych braków w całości opanowanej pracy słuchaczy w terenie m.in. niedostateczna umiejętność taktycznej oceny terenu i wykorzystania jego walorów taktycznych do skutecznego działania pułku;

- nieumiejętność zwięzłego formułowania decyzji, a zwłaszcza jej uzasadnienia;
- występują jeszcze braki w zrozumieniu istoty organizacji systemu ognia, zwłaszcza w natarciu oraz stosowaniu manewru w głębi obrony nieprzyjaciela.

Reasumując można stwierdzić, że pomimo istniejących niedociągnięć wyniki osiągnięte przez słuchaczy I kursu z taktyki ogólnej i taktyki rodzajów wojsk gwarantują dobry start do studiów na drugim kursie.

2. Drugie kursy Wydziału Wojsk Lądowych oraz Wydziału Wojsk Lotniczych i OPK

Studia na II kursie rozpoczęło 212 słuchaczy, w tym 196 na kursie stacjonarnym i 16 zaocznym. Z wynikiem pozytywnym ukończyło kurs 207 słuchaczy /3 słuchaczy nie zdało egzaminu rocznego, 1 słuchacz będzie powtarzać i 1 słuchacz zmarł/.

Srednia z egzaminów rocznych II kursu wojsk lądowych wynosi 4,22, II kursu lotniczego - 4,10, II kursu OPK - 3,91, II kursu tyłów WL i OPK - 4,57.

Około 25 słuchaczy II kursów ma szansę ukończenia studiów z wynikiem b.dobrym, jeżeli oczywiście utrzyma się na kursie III na dotychczasowym poziomie.

II kurs w br. realizował nowe założenia programowe. Wnioski uzyskane z realizacji tych założeń stanowiły podstawę

do wprowadzenia poprawek i zmian do programu, który ma być realizowany w nowym roku akademickim, co wymagać będzie poprawienia wielu materiałów szkoleniowych. Muszę bowiem stwierdzić, że poziom materiałów opracowanych dla słuchaczy II kursu był nie najwyższy. I dlatego zgodnie z nowymi ustaleniami ich dalsze doskonalenie stanowi bardzo poważne zadanie dla wszystkich katedr, które przygotowują materiał szkoleniowy na nowy rok akademicki.

Za pozytywne zjawisko należy uznać wzrost wśród słuchaczy czytelnictwa literatury uzupełniającej, zwłaszcza zaś literatury z okresu drugiej wojny światowej. Słuchacze nasi nie znają wojny, nie czują w rozpatrywanych sytuacjach ćwiczebnych jej grozy, ogromnej odpowiedzialności dowódców i oficerów sztabów za powzięte decyzje i dokonywane oceny. Dlatego też coraz częściej powinni sięgać do literatury historycznej, w czasie jej studiowania bowiem najlepiej kształtuje się wyobraźnię taktyczno-operacyjną. W niezadowalającym jeszcze stopniu nasi słuchacze i to na wszystkich kursach, znają i studiują literaturę z zakresu historii najnowszej, na przykład dotyczącą walk z bandami UPA, wojny w Korei, na Bliskim Wschodzie i w Indochinach. Propagowaniem czytelnictwa tej literatury powinny się zająć wszystkie katedry.

Pozytywnie należy również ocenić to, że większość słuchaczy

II kursów właściwie opanowała proces wypracowywania i formułowania decyzji - i to zarówno z teoretycznego, jak i praktycznego punktu widzenia. Słuchacze precyzyjniej formułują zadania bojowe. Nadal jednak słabą stroną stanowią: motywacja, logiczne i oparte na rzeczowych i rzeczywistych faktach uzasadnianie zarówno decyzji, jak i dokonywanych ocen, analiz i meldunków. Mam poważną obawę, że zapanowała swoista maniera, i to nie tylko u nas, bo w wojskach również/będzie o tym mowa w rozkazie szkoleniowym ministra obrony narodowej na 1980 r./, wyrażająca się w powierzchowności, unikaniu przekonującej argumentacji, płytkości ocen, dążeniu do ogólników. Często forma meldunku na szczeblu pułku niczym się nie różni od formy meldunku na szczeblu frontu, jeżeli chodzi oczywiście o stopień uogólnienia. To bardzo niedobra i niebezpieczna maniera. Często ogólnikowość i powierzchowność tłumaczy się dążeniem do syntezy. Jest to po prostu nieporozumienie, wulgaryzowanie pojęcia syntezy. Synteza jest nam potrzebna, wręcz nieodzowna, ale oparta na faktach i na solidnej rzeczowej motywacji, a więc synteza poparta głębią rozważań taktycznych i wynikająca z głębokiej wiedzy o przedmiocie. Dokonywania takiej właśnie syntezy powinniśmy uczyć słuchaczy; jest to zadanie dla całej kadry dydaktycznej, która często nie reaguje na powierzchowność, zadowolona się tym, że meldunek przedstawiony został płynnie i głośno. To jest niedopuszczalne. Na pierwszym i drugim kursie musimy zaszczerpić

słuchaczom nawyk, musi im wejść w krew głębia rozważań taktycznych, rzetelna, oparta na faktach motywacja. Muszą posiadać umiejętność rzeczowego, logicznego przekonywania i argumentowania oraz uzasadniania swoich wypowiedzi. Pozytywnie oceniam udział dwóch grup słuchaczy w ćwiczeniach dywizyjnych POW i WOW, z których - działając na różnych stanowiskach funkcyjnych - wynieśli wielostronne korzyści. Praktykę tę należy nie tylko kontynuować, lecz także doskonalić.

Mocno akcentowałem rolę i znaczenie głębokiej znajomości przez słuchaczy wniosków i doświadczeń historycznych; jeszcze mocniej pragnę podkreślić rolę i wysoką rangę wniosków i doświadczeń z ćwiczeń zarówno prowadzonych w wojskach, jak i w naszej uczelni. Polecam we wszystkich katedrach gromadzić przykłady, doświadczenia i pouczające wnioski z ćwiczeń, upowszechniać je w czasie wykładów i następnych ćwiczeń, wykorzystywać ich kształcące wartości w procesie wychowawczym. Na ten problem będziemy zwracać szczególną uwagę i to na wszystkich kursach i zajęciach prowadzonych przez każdą katedrę. Oceniam, że stanowczo za mało prowadzimy zajęć - zarówno na I, jak i II kursach - w terenie. Stąd też i wiele braków i niedociągnięć w praktycznym wykorzystaniu przez słuchaczy terenu do organizacji i prowadzenia walki. Zmieniliśmy programy, nadal jednak należy szukać coraz doskonalszych form i sposobów prowadzenia ćwiczeń w terenie oraz wykorzystywania bazy szkoleniowej, zwłaszcza 1 pz

1 WDW; baza ta nie była dotychczas właściwie wykorzystywana. Dotyczy to również kursów lotniczych, zwłaszcza w aspekcie wykonania zadania sprecyzowanego w rozkazie ministra obrony narodowej do szkolenia sił zbrojnych PRL w roku 1980 następująco: "Podnieść taktyczne i ogniowe przygotowanie załóg wszystkich rodzajów lotnictwa, zwłaszcza do wykonywania zadań bezpośredniego wsparcia wojsk na wezwanie z pola walki. Bardziej wiązać taktyczne szkolenie lotnictwa ze szkoleniem wojsk lądowych".

Muszę stwierdzić, że nastąpiła poprawa w dziedzinie współdziałania, zwłaszcza zaś jego organizowania. Słabo jeszcze, a niekiedy nawet zupełna indolencja występuje w zachowaniu ciągłości współdziałania w czasie rozwijania działań bojowych, zwłaszcza w głębi obrony nieprzyjaciela; nieporadność, granicząca z nieznaną istoty i założeń współdziałania. A przecież wszyscy dobrze pamiętamy słowa ministra obrony narodowej wypowiedziane w czasie podsumowania ćwiczenia TARCZA-76: "... współdziałanie należy do rzędu najwyższych umiejętności dowódczych i sztabowych". Nasza uczelnia musi stać się dobrą szkołą współdziałania. Mamy najlepsze podstawy i warunki do wykonania tego zadania. W murach naszej akademii studiują oficerowie wszystkich niemal rodzajów wojsk i sił zbrojnych oraz służb. Na ten problem zwracałem szczególną uwagę w omówieniu ćwiczenia szkieletowego. Zawarte w nim ustalenia obowiązują nadal. Pragnę wyeksponować

przede wszystkim współdziałanie wojsk lądowych z lotnictwem i śmigłowcami szturmowymi, zwłaszcza w czasie dynamiki działań - zaczynając od pułku. W przyszłym roku na odcinku współdziałania musimy osiągnąć zdecydowaną poprawę, dając słuchaczom I i II kursów zarówno Wydziału Wojsk Lądowych, jak i Wydziału Lotnictwa i OPK gruntowne podstawy do organizacji współdziałania i zachowania jego ciągłości.

Podanto pragnę zwrócić uwagę na następujące niedociągnięcia, które nie powinny mieć miejsca na II kursie, a na III kursie powinny zostać całkowicie wyeliminowane:

- niedocenywanie przez słuchaczy możliwości potencjalnego przeciwnika; wszelkich kalkulacji dokonuje się najczęściej w statyce, nie dostrzega się zmian ilościowych i jakościowych w siłach i możliwościach działania nieprzyjaciela;
- trudności w organizowaniu pracy dowództwa i sztabu dywizji w warunkach ograniczonego czasu; nie zawsze zapewnia się równoległość pracy dywizji i pułku;
- słaba znajomość przez słuchaczy zasad rozwijania oddziałów w szyki przedbojowe i bojowe, stwierdzono ją również na III kursie; wykazywali ją zwłaszcza słuchacze, którzy musieli problem ten zilustrować na tablicy;
- na II kursie wojsk lądowych nastąpił pewien regres jeśli chodzi o poziom wykonywanych dokumentów sztabowych, co jest zjawiskiem wysoce niepokojącym, któremu należy wypowiedzieć

zdecydowaną walkę.

Mimo stwierdzonych niedociągnięć oceniam, że słuchacze II kursów dobrze opanowali wiedzę z taktyki ogólnej i rodzajów wojsk na szczeblu dywizji.

3. III kursy Wydziału Wojsk Lądowych oraz Wydziału Wojsk Lotniczych i OPK.

Oceny III kursów obu wydziałów dokonała Główna Komisja Egzaminacyjna w lipcu br. na podstawie egzaminu dyplomowego słuchaczy kursów stacjonarnych i zaocznych.

Wyniki osiągnięte w czasie egzaminów są zadowalające, a nawet bardzo wysokie, gdyż studia ukończyło:

- a/ z wynikiem bardzo dobrym - 19 oficerów, w tym z wyróżnieniem - 9;
- b/ z wynikiem dobrym - 121 oficerów;
- c/ z wynikiem dostatecznym - 64 oficerów.

Z wynikiem pozytywnym ukończyło więc ASG WP 204 oficerów, w tym 14 oficerów specjalności dydaktyczno-naukowej. Szczegółowo rezultaty egzaminów dyplomowych przedstawia tabela nr 1.

Nie chodzi jednak o wyniki cyfrowe, chociaż i one się liczą. Dowódcy okręgów, dywizji i oddziałów, w których nasi słuchacze rozpoczynają pracę, nie pytają o wynik ukończenia akademii. Ich interesuje przede wszystkim, co nasi absolwenci umieją, czy potrafią pracować samodzielnie i stosować nabytą

wiedzę w pracy i na tej podstawie ich i nas oceniają i będą oceniać.

Na pewno jednak uzyskane wyniki egzaminów satysfakcjonują dlatego, że po raz pierwszy w historii akademii zastosowaliśmy wiele nowych rozwiązań, które stwarzały dodatkowe trudności dla słuchaczy, a równocześnie sprzyjały pełnemu wykonaniu zadań postawionych przez ministra obrony narodowej. Po raz pierwszy zamiast egzaminu pisemnego w sali słuchacze zdawali egzamin praktyczny w czasie ćwiczenia szkieletowego; wprowadziliśmy bilety egzaminacyjne wymagające wykazania nie tylko wiedzy podręcznikowej, lecz również umiejętności głębszego argumentowania, uzasadniania swoich wypowiedzi, sięgania do przykładów historycznych, wniosków i doświadczeń ćwiczebnych, wykazania znajomości zadań zawartych w dyrektywie ministra obrony narodowej do działalności sił zbrojnych PRL w latach 1976-80 i jego rozkazie szkoleniowym na 1979 r.,. I to jest bezsprzecznie osiągnięcie, które nawet wysoko oceniają nasi przełożeni.

Powrócę jeszcze do ocen III kursów, zwłaszcza w aspekcie realizacji nowych założeń programowych w nowym roku akademickim. Rozpocznę od oceny realizacji założeń programowych z zakresu naukowego komunizmu.

Proces nauczania słuchaczy naukowego komunizmu stanowił zasadniczy czynnik w ideowo-wychowawczym i merytorycznym przygotowaniu absolwentów ASG WP do pełnienia odpowiedzialnych

funkcji dowódczych i sztabowych w jednostkach wojskowych. Egzamin zaś z naukowego komunizmu był sprawdzianem realizacji w procesie dydaktyczno-wychowawczym zadań postawionych w dyrektywie ministra obrony narodowej na lata 1976-80, rozkazie szkoleniowym na 1979 r. oraz wytycznych szefa GZP WP do pracy szkoleniowo-wychowawczej. Dał również odpowiedź na pytanie, jak absolwent akademii jest przygotowany do pełnienia funkcji społecznego eksperta w sprawach militarno-politycznych Europy i świata oraz jak opanował wiedzę marksistowsko-leninowską w zakresie problematyki wojny i wojska.

Przeprowadzone egzaminy potwierdziły, że postawione cele zostały osiągnięte; wykazały one dobre opanowanie treści programowych i właściwe przygotowanie ideowe słuchaczy.

Wypowiedzi oficerów - słuchaczy w trakcie egzaminów były dojrzałe, refleksyjne, analityczno-syntetyzujące. Świadczyły one o umiejętności słuchaczy właściwego łączenia wiedzy teoretycznej z praktycznymi elementami aktualnej polityki społeczno-ekonomicznej i militarnej współczesnego świata i kraju. Na podkreślenie zasługuje polityczna dojrzałość wypowiedzi i klasowa interpretacja analizowanych zjawisk.

Egzaminy te ujawniły również pewne braki. Do najważniejszych należy zaliczyć niezadowalający stopień przyswojenia przez część słuchaczy pewnych pojęć i terminów. Nowy, zwiększony program naukowego komunizmu /było 64 godz. - będzie 90 godz./, którego realizację rozpocznie się w roku akademickim

1979/1980, powinien to niedociągnięcie wyeliminować.

Oceniam, że tegoroczní absolwenci ASG WP pod względem ideowo-teoretycznym i metodycznym zostali właściwie przygotowani do pełnienia funkcji dowódczo-sztabowych i kierowania pracą polityczno-wychowawczą w jednostkach wojskowych.

Wspomniałem, że po raz pierwszy w akademii egzamin pisemny z taktyki i sztuki operacyjnej przeprowadzony został ze słuchaczami w formie ćwiczenia szkieletowego na terenie SOW. Wiedzę i umiejętności słuchaczy ocenialiśmy na podstawie ich udziału w pracy zespołów ćwiczących oraz indywidualnego opracowywania konkretnych dokumentów bojowych. Uzyskane przez słuchaczy oceny potraktowaliśmy jako oceny z pisemnego egzaminu dyplomowego. Ćwiczenie rozpoczęto od pokazu możliwości taktyczno-bojowych pułku rakiet przeciwlotniczych "KUB". W dynamikę ćwiczenia wkomponowano elementy rzeczywistych działań bojowych 17 pz 4 DZ, któremu słuchacze stawiali zadania bojowe, a następnie obserwowali jego działanie w czasie przełamywania obrony nieprzyjaciela na poligonie SWIĘTOSZÓW i forsowania w trudnych warunkach rz. ODRA w rejonie BIAŁEJ GÓRY. Polowe stanowiska dowodzenia w czasie ćwiczeń przygotował i zabezpieczył ich sprawne funkcjonowanie SOW. Podczas ćwiczenia słuchacze wykazali umiejętności praktyczne w zakresie organizowania działań zaczepnych i kierowania walką wojsk dywizji i armii w toku operacji oraz podejmowania w krótkim

czasie słusznych decyzji, a także należyte umiejętności opracowywania na dobrym poziomie dokumentów bojowych i pomocniczych. Owocna i sprawna była współpraca CDB lotnictwa ze sztabem armii, słabsza zaś współpraca, zwłaszcza w pierwszym okresie, sztabów dywizji z GDB lotnictwa. Z obowiązków na zajmowanych stanowiskach dowódczych i sztabowych słuchacze wywiązywali się z reguły dobrze i bardzo dobrze, wykazując przy tym dobrą znajomość taktyki i sztuki operacyjnej. Wielu słuchaczy wykazało umiejętności organizatorskie i inwencję w poszukiwaniu nowatorskich rozwiązań. Bardzo dobrze zaprezentowali się w tym ćwiczeniu oficerowie PSOS. Zdobyli oni uznanie kierownictwa ćwiczenia i duży autorytet wśród słuchaczy III kursów.

Oceniam, że ćwiczenie szkieletowe umożliwia bardziej wszechstronne - niż dotychczas stosowana forma egzaminu pisemnego z taktyki i sztuki operacyjnej - sprawdzenie umiejętności słuchaczy, a także ściślejsze powiązanie teorii z praktyką, uwykuplając jednocześnie złożoność i realizm współczesnego pola walki oraz zwiększając odpowiedzialność słuchaczy za dokonywane oceny, kalkulacje i powzięte decyzje.

Obok tych niewątpliwych osiągnięć ćwiczenie egzaminacyjne ujawniło pewne braki w przygotowaniu i umiejętnościach taktyczno-operacyjnych części słuchaczy. Można do nich zaliczyć: opracowywanie meldunków o nieujednoliconej formie i treści, dokonywanie niepełnej oceny sytuacji, często niezbyt precyzyjne

formułowanie wniosków i propozycji, a także niedostateczne uwzględnianie w decyzjach i planach specyficznych właściwości terenu, w którym prowadzone były działania bojowe. W przyszłym roku akademickim zamierzamy również przeprowadzić egzamin w formie ćwiczenia szkieletowego /zastępującego egzamin pisemny/. Musimy jednak udoskonalić zarówno metodę przeprowadzenia ćwiczenia, jak i sprawdzania wiedzy i umiejętności słuchaczy. Ćwiczenie będziemy prowadzić w POW. W ćwiczeniu tym trzeba w pełni uwzględnić zarówno nasze doświadczenia, jak i wnioski z ćwiczenia WRZESIEŃ-79, które aktualnie prowadzi główny inspektor szkolenia w POW, oraz z ćwiczenia WIOSNA-80, które będzie prowadził minister obrony narodowej w roku przyszłym.

Egzamin ustny z taktyki i sztuki operacyjnej przeprowadzony został systemem biletowym. W tym roku - inaczej niż w latach ubiegłych - poszczególne bilety zawierały pytania dotyczące jednego określonego problemu taktycznego lub operacyjnego. W każdym bilecie uwypuklone zostało również czerwonym drukiem to, co słuchacz powinien "uzasadnić", "wyjaśnić", "udowodnić", "zobrazować" przykładami z historii sztuki wojennej, ćwiczeń itp. Sformułowanie pytań egzaminacyjnych w taki sposób zmuszało słuchacza do dawania bardziej syntetycznych odpowiedzi popartych konkretnymi faktami, kalkulacjami i wnioskami. Ocena przyjętego systemu formułowania pytań egzaminacyjnych skłania do dokonania pewnych zmian w układzie problemowym każdego biletu. Po prostu

w bilecie powinno być kilka pytań dotyczących różnych problemów z taktyki i sztuki operacyjnej.

Wyniki egzaminu ustnego /średnia ocena 4,40/ potwierdziły, że słuchacze należycie opanowali wiedzę z dziedziny taktyki i sztuki operacyjnej.

Na podkreślenie zasługuje dobra znajomość przez słuchaczy problematyki uwzględnionej w ćwiczeniu szczebla operacyjnego, zwłaszcza ćwiczenia LATO-78 i ćwiczenia WRZESIEN-78, przykładów historycznych, doświadczeń ze współczesnych wojen lokalnych, wytycznych do szkolenia wojsk oraz aktów normatywnych w tej dziedzinie, a także ocen z inspekcji sił zbrojnych PRL.

Stwierdzono jednak pewne braki w zakresie opanowania wiedzy taktyczno-operacyjnej przez słuchaczy. Do braków tych, charakterystycznych dla słuchaczy większości kierunków i profili nauczania, można zaliczyć niezbyt ugruntowaną znajomość zagadnień dotyczących:

- działań bojowych wojsk w warunkach szczególnych /zwłaszcza w rejonie zurbanizowanym i w górach/, forsowania szerokich przeszkód wodnych oraz organizacji systemu ognia, przede wszystkim w aspekcie wiązania ognia z manewrem;
- organizacji wszechstronnego bojowego i operacyjnego zabezpieczenia działań wojsk;
- zabezpieczenia wprowadzenia do bitwy i walki drugich rzutów i odwodów w operacji zaczepnej i w natarciu dywizji;

- organizacji i prowadzenia rozpoznania ogólnowojskowego na szczeblu taktycznym i operacyjnym w różnych rodzajach działań bojowych /z wyjątkiem grupy rozpoznania wojskowego/ oraz rozpoznania siłami i środkami rodzajów wojsk;
- współdziałania wojsk OPK i jednostek czasowo podporządkowanych /wojska OPL, lotnictwo frontowe/ podczas działań w jednolitym systemie OPK;
- zwalczania sił i środków rozpoznania nieprzyjaciela zarówno na szczeblach taktycznych, jak i operacyjnym.

Oceniam, że mimo stwierdzonych braków zarówno podczas ćwiczenia egzaminacyjnego, jak i w czasie egzaminu ustnego słuchacze wykazali duży zasób wiedzy z dziedziny taktyki i sztuki operacyjnej oraz dobre opanowanie materiału szkoleniowego określonego w programie studiów ASG WP.

Pragnę poświęcić kilka słów ocenie prac dyplomowych. Szeroko na ten temat mówiłem na posiedzeniu zespołu komendanta akademii, w którym uczestniczyli szefowie katedr. Pozytywnie należy ocenić to, że tematyka prac dyplomowych obejmowała szeroki krąg problemów, głównie taktycznych /128 prac/ i operacyjnych /27 prac/, wynikających z dyrektywy nr 005/oper. i rozkazu szkoleniowego ministra obrony narodowej na rok 1979, bieżących potrzeb i zainteresowań wojsk i akademii. Tematyka ta została ponadto odpowiednio dostosowana do zainteresowań i możliwości

słuchaczy co umożliwiło im pełne wykazanie się wiedzą nabytą w toku studiów. Nadal jednak niewłaściwie kształtuje się stosunek liczbowy ćwiczeń do referatów, wynoszący 1 : 1,3 na korzyść referatów. Musimy bardziej preferować ćwiczenia jako zasadniczą formę prac dyplomowych, zwiększyć również należy ilość prac dyplomowych o tematyce, w której występuje strzelanie amunicją bojową. Ogólnie 1/3 prac dyplomowych powinny stanowić referaty i 2/3 ćwiczenia.

Na tematy zgłoszone przez okręgi wojskowe oraz rodzaje wojsk i służb opracowanych zostało 37 prac dyplomowych /ok. 20% ogółu prac/, w tym 20 referatów i 17 ćwiczeń. Tematy tych prac dotyczą prawie wyłącznie szczebla taktycznego /35 prac/ oraz zagadnień typowych dla danego rodzaju sił zbrojnych i okręgu wojskowego.

Wymaga podkreślenia bardzo trafny dobór tematów z historii sztuki wojennej zarówno w aspekcie potrzeb szkoleniowych, jak i wypełnienia luk w historiografii wojskowej. Jedną z prac nt. "Analiza i ocena organizacji łączności w oddziałach i związkach taktycznych 1 AWP w działaniach bojowych 1944 roku" wytypowana została na konkurs im. A.Zawadzkiego.

Czternastu słuchaczy opracowało dwie prace zespołowe nt. "Organizacja wejścia armii do bitwy po przegrupowaniu wojsk na dużą odległość" i "Przejście DZ z obrony do natarcia"; za obronę tych prac uzyskali oni ocenę bardzo dobrą. Udział

w ich opracowaniu wielu oficerów różnej specjalności wojsk lądowych i lotnictwa pozwolił wszechstronnie rozpatrzyć i umotywować poszczególne problemy zawarte w pracy.

Obrona prac dyplomowych wykazała, że słuchacze opanowali umiejętność opracowywania problemów taktycznych w postaci referatów lub ćwiczeń i spożytkowywania w tym celu posiadanej wiedzy teoretycznej i doświadczeń.

Dalsze podnoszenie wartości prac dyplomowych opracowywanych w formie ćwiczeń wymaga zwrócenia większej uwagi na ich stronę metodyczną, na jednolitość interpretacji niektórych pojęć i norm kalkulacyjnych oraz formę zasadniczych dokumentów, stanowiących podstawę do przeprowadzenia ćwiczenia. Przypominam o ponownym przejrzeniu i ewentualnym poprawieniu zarówno tematyki prac dyplomowych, jak i zachowaniu wymaganej proporcji między referatami i ćwiczeniami.

Pracę kierowników prac dyplomowych i konsultantów oceniam w zdecydowanej większości pozytywnie. Recenzje wyczerpująco i obiektywnie charakteryzowały wartość tych prac.

Z obrony prac dyplomowych 112 słuchaczy uzyskało ocenę bardzo dobrą, 79 - dobrą i 13 - dostateczną; ocena średnia wynosiła 4,48.

Na podstawie przeprowadzonych egzaminów należy stwierdzić, że przekazywane słuchaczom podczas studiów w ASG WP treści nauczania uwzględniały najnowsze kierunki nauk społecznych i w dziedzinie sztuki wojennej oraz były zgodne z postanowieniami

"Ramowego planu studiów", "Ramowego programu nauczania w ASG WP" i rozkazami szkoleniowymi przełożonych akademii. Absolwenci ASG WP zostali dobrze przygotowani do pełnienia obowiązków na stanowiskach służbowych w jednostkach wojskowych. Posiadana przez nich wiedza i umiejętności umożliwią im szybkie włączenie się w nurt praktycznej działalności dowódczo-sztabowej w jednostkach wojskowych i dydaktyczno-wychowawczej w szkolnictwie wojskowym.

Studia podyplomowe

Studia podyplomowe stanowiły i nadal będą stanowić bardzo ważny odcinek naszej działalności dydaktyczno-wychowawczej.

Z roku na rok minister obrony narodowej nadaje tym studiom coraz wyższą rangę. Musimy również stale pamiętać, że na kursach podyplomowych studiują ludzie dojrzały, posiadający niekiedy bogatą praktykę. Zapewniając przekazanie im najnowszej wiedzy taktyczno-operacyjnej powinniśmy pamiętać, że są to oficerowie, którzy będą "wystawiać" ocenę akademii w wojskach. Powinni oni przyczynić się do ugruntowywania dobrego imienia akademii w dowództwach, sztabach i wojskach. Dotychczasowe rezultaty uzyskiwane przez uczestników tych studiów w pełni nas satysfakcjonują. Stawiane przed studiami nowe, wyższe wymagania zostały przez nas pomyślnie zrealizowane, o czym świadczą oceny uzyskane przez oficerów kończących studia.

PSOS - na 24 słuchaczy studia ukończyło: z oceną bardzo dobrą - 21 słuchaczy i z oceną dobrą - 3 słuchaczy; średnia wyniosła 4,87.

PSZI - na 11 słuchaczy studia ukończyło: z oceną bardzo dobrą - 6 słuchaczy i z oceną dobrą - 5 słuchaczy; średnia wyniosła 4,54.

KPO - słuchacze opanowali przekazywaną im wiedzę na dobrym poziomie. Realizacja programu na studiach podyplomowych odbywała się bez zakłóceń. Wszyscy oficerowie wykazali wysokie zdyscyplinowanie, rzetelne i sumienne podejście do studiów.

Mimo nierównomiernego poziomu przygotowania do studiów materiał szkoleniowy został przez słuchaczy opanowany bardzo dobrze i dobrze. Dużą w tym zasługą katedr, a przede wszystkim kierowników grup, którzy w rzeczywistości prowadzą w pełni zindywidualizowane szkolenie, nie szczędząc czasu i wysiłku nawet w godzinach pozasłużbowych. Niemniej jednak stale powinno się doskonalić i uatrakcyjnić formy przygotowywania i prowadzenia zajęć na tych kursach. Przypominam, że na kursach podyplomowych nadal obowiązuje zasada prowadzenia zajęć przez najlepiej przygotowanych nauczycieli akademickich. Wykłady i zasadnicze zajęcia powinni prowadzić przede wszystkim szefowie katedr.

Z kolei dokonam krótkiej oceny działalności instruktorsko-metodycznej, która stanowi podstawę uzyskiwania dobrych wyników w procesie dydaktyczno-wychowawczym.

Działalność wydziałów, katedr i instytutów w tej dziedzinie należy w sumie ocenić pozytywnie. Właściwie rozumiały one swoje zadania i dobrze wywiązywały się z obowiązków dydaktyczno-wychowawczych. Przeprowadzana przez komendę akademii przez cały rok akademicki kontrola zajęć wykazała, że programy szkolenia zostały zrealizowane na poziomie dobrym, zgodnie z dyrektywą i rozkazem szkoleniowym ministra obrony narodowej, ustaleniami szefa Sztabu Generalnego WP i szefa Głównego Zarządu Politycznego.

Jednakże jest jeszcze wiele spraw do uporządkowania i wiele problemów czeka na nowe, lepsze rozwiązanie. Nasze potencjalne możliwości w zakresie doskonalenia metodyki szkolenia i wychowania słuchaczy nie są jeszcze w pełni wykorzystane. Oceniam, że największe możliwości istnieją w zakresie intensyfikacji szkolenia. Słuchacz w ciągu trzech lat studiów musi wykazać się solidną, systematyczną, rzetelną i twórczą pracą, w czasie której powinien:

Po pierwsze: korzystać z podręczników i skryptów oraz studiować zalecaną i obowiązkową literaturę przedmiotu.

Po drugie: posługiwać się mapą i dokumentami bojowymi; rozwiązywać trudne realne sytuacje taktyczno-operacyjne; poznawać strukturę organizacyjną, technikę bojową, ilościowe i jakościowe możliwości wojsk własnych i nieprzyjaciela; prowadzić studia nad ZTDW i poszczególnymi kierunkami operacyjnymi.

Po trzecie: pracować nad ukształtowaniem swojej osobowości oraz ciągle wzbogacać wiedzę ogólną, fachową, polityczno-społeczną i ekonomiczną;

Po czwarte: wyrabiać w sobie nawyki do aktywnej i samodzielnej pracy, do zdobywania wiedzy bez czekania na wytyczne i kontrolę przełożonych; tak powinien pracować również po ukończeniu naszej uczelni.

Pod tym kątem ponownie przeanalizowaliśmy programy i wnieśliśmy do nich niezbędne poprawki i uzupełnienia. Od nas zależeć będzie ich zrealizowanie oraz pełne osiągnięcie celów, a także wykonanie zadań szkoleniowych i wychowawczych.

W związku z tym musimy stale doskonalić metodykę prowadzenia zajęć i ćwiczeń, a także przygotowania się każdego nauczyciela akademickiego do prowadzenia zajęć. Praca więc instruktorsko-metodyczna musi uzyskać wyższą jakość. Przed każdym ćwiczeniem i zajęciem formułujemy cele, które powinniśmy osiągnąć i to jest słuszne. Następnie należy oceniać: czy cele te zostały osiągnięte i w jakim stopniu; czy stosowane metody osiągania zakładanych celów są najlepsze; co można poprawić, a co udoskonalić; w jaki sposób można lepiej i ciekawiej rozwiązać postawione zadanie lub problem i zagadnienie szkoleniowe; w jaki sposób zintensyfikować przygotowanie się słuchaczy do zajęć; co słuchacz musi umieć; jak określać dokumenty, których

opracowywania musimy go na danym zajęciu nauczyć, lub sprawdzić umiejętności ich opracowywania.

Po prostu więcej trzeba zadawać pytań przed zajęciami, w czasie instruktaży i po przeprowadzeniu zajęć.

Już wspomniałem, lecz jeszcze raz przypomnę o konieczności zwiększenia ilości zajęć w terenie, zwłaszcza dla I i II kursów, a w związku z tym - podniesienia jakości metodycznego przygotowania wykładowców do ich prowadzenia. W znikomym stopniu wykorzystuje się szkolny ośrodek dowodzenia, a metodyka prowadzenia w nim zajęć wymaga wciąż doskonalenia.

Stawiałem i ponownie stawiam pod rozwagę problem ćwiczeń pociągowych, celowość ich prowadzenia. A jeżeli już mamy je organizować, to powinniśmy zastanowić się głębiej nad metodyką ich przygotowania i prowadzenia. Musimy dobrze skalkulować "koszt - efekt" tych ćwiczeń.

Żywię nadzieję, że metodyka prowadzenia zajęć, zwłaszcza w terenie i w szkolnym ośrodku dowodzenia, przyniesie oczekiwane rezultaty. Słabą stroną naszej pracy metodycznej stanowi nieprzywiązywanie przez wykładowców zbyt dużego znaczenia do studiowania przez słuchaczy literatury przedmiotu i egzekwowania zawartej w niej wiedzy. Dlatego też w czasie instruktaży do zajęć i ćwiczeń należy precyzować, z jaką literaturą słuchacz musi się zapoznać, jakie prace doktorskie lub dyplomowe warto przestudować /na przykład w ramach koła naukowego/. Powinno to również

zobowiązywać nauczycieli akademickich do głębokiego studiowania literatury przedmiotu. Stwierdzam bowiem, że niektórzy wykładowcy zapomnieli, iż przede wszystkim oni sami muszą być erudydami w swoim przedmiocie.

Do propagowania wśród nauczycieli i słuchaczy czytelnictwa musi szerszym frontem niż dotychczas włączyć się Biblioteka Naukowa. Zadania w tym zakresie już postawiłem, oczekuję właściwej ich realizacji.

W nowym roku akademickim III kursy rozpoczną naukę według nowego planu tematycznego. Zatem na wszystkich trzech kursach szkolenie będzie realizowane zgodnie z założeniami znowelizowanych planów studiów. Będziemy więc gromadzić wnioski i doświadczenia z trzech lat studiów. Powinniśmy je skrzętnie zbierać przez cały rok, gdyż będą one stanowić podstawę do głębokiej oceny przydatności nowych programów studiów oraz do wprowadzenia do nich zmian i poprawek, tak aby szkolić coraz lepiej, coraz skuteczniej, aby oficer dyplomowany uzyskiwał coraz wyższą rangę.

Główną rolę w doskonaleniu pracy instruktorsko-metodycznej spełniały i powinny spełniać nadal katedry. Wydziałom pozostaje funkcja integrująca pracę instruktorsko-metodyczną. Powinny one podejmować problemy dotyczące metodyki nauczania w układzie kompleksowym, interdyscyplinarnym i międzykatedralnym.

Wydziały, katedry i instytuty opracowując plany pracy instruktorsko-metodycznej na bieżący rok akademicki powinny

nawiązywać do koncepcji studiów i celów kształcenia, a główny wysiłek skoncentrować na usunięciu braków i niedociągnięć; przyczyni się to do zapewnienia wysokiego poziomu pracy instruktorsko-metodycznej. Upowszechnić musimy w nowym roku akademickim hasło: "Cała kadra frontem do podniesienia poziomu i jakości szkolenia w ASG WP".

X

X

X

Istotny wpływ na jakość procesu kształcenia wywierają stan i poziom przygotowania materiałów szkoleniowych oraz rozbudowa bazy szkoleniowej. Opracowane w latach ubiegłych plany zaczynają przynosić wymierne efekty. Dowodem zrozumienia tego problemu przez kadre jest stały wzrost jakościowy i ilościowy materiałów szkoleniowych, modernizacja sal grupowych, ich dalsze udoskonalanie oraz urządzenie gabinetów specjalistycznych. W planie wydawniczym na rok akademicki 1979/80 przewidziano wydanie 30 podręczników i 81 skryptów. Należałoby sobie życzyć, aby zamierzenia te zostały zrealizowane w przewidywanym terminie, a poziom opracowanych podręczników i skryptów był - tak pod względem merytorycznym, jak i graficznym - rzeczywiście wysoki. Zdaję sobie sprawę, że podręczniki i skrypty to tylko część materiałów szkoleniowych. Drugim zasadniczym działem są opracowania metodyczne, których jakość wciąż jeszcze pozostawia wiele do

zyczenia. W nowym roku akademickim ujednolicając formę opracowań metodycznych musimy położyć szczególny nacisk na ich jakość, przyjmując zasadę, że w ciągu roku przerabiamy 1/3 materiałów, do 1/3 wnosimy zmiany i poprawki i 1/3 pozostawiamy bez zmian.

Sądzę, że do wzrostu jakościowego naszych opracowań metodycznych przyczyni się wydatnie fakt przystąpienia do opracowywania zespołowej pracy doktorskiej, której przedmiotem jest ćwiczenie główne "operacja zaczepna armii". Jest to pierwsza próba tego rodzaju pracy; powinna ona zainicjować podejmowanie kolejnych prac doktorskich w formie ćwiczeń. Sami musimy zarówno wypracować metodologię opracowywania takich rozpraw doktorskich, jak i ustalić kryteria ich oceny.

Na pewno truizmem jest twierdzenie, że kadra ucząc słuchaczy sama również powinna się uczyć. Dziś już nie wystarcza być specjalistą wysokiej klasy w reprezentowanej przez siebie dyscyplinie. Trzeba również orientować się w problematyce innych pokrewnych dziedzin, widzieć powiązanie reprezentowanej przez siebie dyscypliny z potrzebami społecznymi i zawodowymi. Myślę, że żaden z oficerów kadry nie liczy na to, iż wewnętrzne szkolenie doskonalące: ogólnoakademickie, wydziałowe czy katedralne zapewni każdemu nauczycielowi akademickiemu niezbędną ilość informacji, aby mógł on swobodnie wypowiadać się i dyskutować zarówno o problemach ogólnospołecznych, jak i zawodowych. Szkolenie to ma przede wszystkim na celu, zainspirowanie i pobudzenie

każdego nauczyciela akademickiego do samodzielnego studiowania i śledzenia ogólnego rozwoju nauki w ogóle, a teorii sztuki wojennej w szczególności.

Zgodnie z zarządzeniem szefa Sztabu Generalnego WP nr 014 na wewnętrzne szkolenie doskonalące w roku kalendarzowym przeznaczają się 263 godziny. Na realizację innych zamierzeń wynikających z rozkazów i zarządzeń przełożonych przeznaczają się 234 godziny w roku. Tak więc średnie obciążenie kadry dydaktyczno-naukowej w skali miesięcznej wynosi 49 godzin. Ponadto kadra dydaktyczno-naukowa bierze udział w ćwiczeniach, inspekcjach, konferencjach naukowych oraz prowadzi zajęcia poza uczelnią. Trzeba więc usprawnić planowanie ogólnoakademickie, wydziałowe i katedralne. Eliminować należy wszystko to, co powoduje bezproduktywną stratę czasu i niepotrzebnie angażuje siły i możliwości twórcze kadry, czyli źle zaplanowany i gorączkowy wysiłek ludzki. Każde nasze działanie musi być celowe, racjonalne, a każdy wysiłek ludzki powinien być właściwie spożytkowany.

IV. OCENA DZIAŁALNOŚCI NAUKOWO-BADAWCZEJ

Wspomniałem, że o poziomie procesu dydaktyczno-wychowawczego w poważnym stopniu decyduje odpowiednio ukierunkowana i stojąca na wysokim poziomie działalność naukowa i działalność badawcza. Są one - w naszych warunkach równolegle realizowane, ściśle ze sobą sprzężone i nie można ich rozdzielać. Stale i wciąż musimy przejawiać najwyższą troskę o ich dialektyczny związek i wzajemne uwarunkowania. Działalność naukowa powinna się stać dźwignią doskonalenia procesu dydaktyczno-wychowawczego i stymulatorem kształcenia kadr dowódczo-sztabowych oraz kadr naukowych dla nas i dla sił zbrojnych. W coraz większym stopniu natchnienie i inspiracje twórcze czerpać należy z procesu dydaktyczno-wychowawczego. Mamy ogromny, nie wykorzystany w pełni potencjał badawczy i swoiste laboratorium w postaci szeroko rozumianego procesu dydaktyczno-wychowawczego. Na żadnym szczeblu w naszych siłach zbrojnych nie prowadzi się tylu różnorodnych ćwiczeń, jak w naszej uczelni.

Uczyńmy z tego nasz podstawowy warsztat badawczy, nie rezygnując oczywiście z ćwiczeń prowadzonych w wojskach, a przeciwnie, wciąż doskonaląc sposoby ich wykorzystywania. Nadawać jednak musimy coraz wyższą rangę badaniom naukowym, wyzyskując naszą akademicką bazę naukową. Jest to rzecz niezbędna, gdyż nauka w warunkach współczesnych stała się siłą twórczą. Jej wysoką

rangę w kształtowaniu rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego podkreślał na II Kongresie Nauki Polskiej Towarzysz Edward GIEREK stwierdzając, iż: "... nauka podejmując i tworząc rozwiązuje ważne zadania rozwoju Polski i wnosząc swój wkład w umacnianie socjalizmu, umacnia te siły, dzięki którym polityka pokojowego współistnienia odnosi sukcesy".

Siły zbrojne są organizmem szczególnie predestynowanym do podejmowania i wdrażania dorobku naukowego do praktycznej działalności. Dawał temu niejednokrotnie wyraz członek Biura Politycznego KC PZPR minister obrony narodowej, gen. armii Wojciech JARUZELSKI.

W opracowanych z inicjatywy ministra obrony narodowej "Założeniach programowych działalności naukowej w siłach zbrojnych PRL", do których wielu naszych pracowników wniosło cenne i liczące się treści, podkreśla się mocno wysoką funkcję ćwiczeń oraz ich wkład - i to w każdej postaci - w prowadzone badania i eksperymenty, zaleca się szersze ich wykorzystywanie. W pełni odnieść to należy do naszej akademii i naszych pracowników naukowo-dydaktycznych, tym bardziej, że zgodnie z planem prac naukowo-badawczych na lata 1976-80 i zleceniami uzupełniającymi Sztabu Generalnego WP nasza akademii w roku 1978/79 prowadziła prace nad 80 tematami badawczymi.

Są wśród tych tematów dwie prace, które zostały ujęte w zadaniach

dyrektywy ministra obrony narodowej do działalności sił zbrojnych PRL w latach 1976-80. Będzie o nich mówił szef Sztabu Generalnego WP w swoim referacie w czasie dorocznej odprawy prowadzonej przez ministra obrony narodowej w końcu października br. Dwie prace udostępniliśmy do wykorzystania przez głównego inspektora szkolenia, który przygotowuje ćwiczenie dla partyjnego i politycznego kierownictwa. W praktyce żadne większe przedsięwzięcie kierownictwa MON nie powinno być przeprowadzone bez naszego naukowo-badawczego przygotowania i wsparcia. A przecież do końca br. kalendarzowego mamy zakończyć aż 33 tematy prac naukowych. Jest to bardzo dużo tematów i prac, zwłaszcza gdy uzupełnimy je pracami doktorskimi i podręcznikami. Stanowi to ogromny potencjał wysiłku naukowego i dlatego musimy dokładnie wiedzieć, jak zostaje on spożytkowany do rozwiązywania naszych najgłówniejszych, praktycznych zadań, w jakim stopniu korzystają z niego dowództwa, sztaby i wojska.

W odniesieniu do tej właśnie dziedziny powinniśmy w pełni analizować zadanie postawione przez ministra obrony narodowej "koszt - efekt". Trzeba z satysfakcją stwierdzić, że uczyniliśmy w minionym roku krok naprzód w działalności naukowej, nadając wyższą rangę tematom i pracom nad którymi pracowaliśmy.

Bardzo istotnym elementem wspierającym działalność naukowo-badawczą jest współpraca naukowa akademii z innymi wojskowymi i cywilnymi uczelniami i placówkami naukowo-badawczymi oraz

z instytucjami centralnymi MON, dowództwami rodzajów sił zbrojnych, szefostwami rodzajów wojsk i służb oraz dowództwami okręgów wojskowych. Jej konkretnym wyrazem są: wspólne opracowywanie tematów i zadań badawczych, organizowanie ćwiczeń doświadczalnych, uczestnictwo w konferencjach, sympozjach naukowych i w posiedzeniach rad naukowych itp.

W ubiegłym roku akademickim ponad 70 oficerów naukowców i praktyków spoza akademii aktywnie pracowało w składzie zespołów badawczych rozwiązujących ważne tematy naukowe. Planowo i z powodzeniem rozwija się współpraca z Akademią Wojskową im. M.W.Frunzego, z którą wspólnie opracowujemy temat badawczy: "Kierunki podnoszenia efektywności i jakości nauczania przedmiotów operacyjno-taktycznych w akademiach dowódczych".

W ramach ostatniego roboczego spotkania z przedstawicielami tej uczelni, które miało miejsce w dniach 2-7.07.br., przedyskutowano: rezultaty i treść sprawozdania naukowego z przeprowadzonych badań, uzgodniono sposób uogólnienia wyników 4-letniej pracy badawczej i wydania w 1980 r. uogólniającego opracowania, które będzie spożytkowane nie tylko w obu współpracujących uczelniach, ale również w innych wyższych uczelniach wojskowych Układu Warszawskiego.

W minionym roku akademickim zorganizowaliśmy 6 konferencji i sympozjów naukowych. Na jednej z konferencji naukowej zorganizowanej przez dowództwo WOW nasi towarzysze wygłosili

główne referaty. Oprócz naszej kadry dydaktyczno-naukowej, w organizowanych konferencjach i sympozjach uczestniczyło blisko 300 oficerów naukowców i praktyków z wojsk oraz z współpracujących z naszą uczelnią instytucji i placówek naukowo-badawczych. W czasie tych spotkań były dyskutowane zasadnicze problemy i zagadnienia dotyczące tematów naukowych, aktualnie opracowywanych przez zespoły badawcze akademii. Musimy pamiętać, aby zawsze zwracać uwagę na osiągnięte rezultaty. Ważne są bowiem efekty prac a nie ich ilość. Musimy wiedzieć, jakie problemy rozwiązałyśmy, kto je wykorzysta, co nowego wnosimy do teorii sztuki wojennej, jaki postęp uzyskamy dzięki wprowadzaniu w życie tych nowości.

Zrobiliśmy też wyraźny postęp w pełniejszym wykorzystaniu rezultatów naszej pracy badawczej w procesie dydaktycznym akademii. Służą temu celowi nie tylko publikowanie rezultatów wykonanych prac badawczych w Zeszytach Naukowych ASG WP, opracowywanie podręczników przez wiodące katedry, praktyczne stosowanie wyników prac badawczych w metodycznych opracowaniach ćwiczeń grupowych i dowódczo-sztabowych, ale również przedsięwzięcia mające na względzie jeszcze ściślejsze niż dotąd powiązanie działalności naukowej uczelni z jej procesem dydaktyczno-wychowawczym. Daje temu wyraz opracowany w maju br. projekt wykazu problemów naukowych, które Akademia Sztabu Generalnego WP zamierza rozwiązywać w latach 1981-1985. Ujęte w tym projekcie problemy i wchodzące

w ich skład tematy naukowe zostały w należytych stopniu dostosowane zarówno do potrzeb wojsk, jak i potrzeb dydaktycznych naszej uczelni.

Należy również oczekiwać, że wprowadzony w tym roku obowiązek opracowania planów wdrażania wyników działalności naukowo-badawczej: akademickiego, wydziałowych i katedralnych przyczyni się do uporządkowania i przyspieszenia procesu pełnego wykorzystywania rezultatów pracy badawczej w pracy dydaktyczno-wychowawczej w akademii.

W roku akademickim 1978/1979 odnotowaliśmy dalszy postęp w dziedzinie kształcenia kadry naukowej uczelni. Na doktoranckich studiach stacjonarnych i dla pracujących, które stały się istotnym źródłem dopływu kadr dydaktyczno-naukowych ze stopniem doktora nauk wojskowych, kształciło się 195 oficerów, w tym 57 oficerów z ASG WP. Jeśli się uwzględni charakter i potrzeby naszej uczelni to można przyjąć, iż liczba doktorantów z ASG WP w najbliższym okresie na tego typu studiach powinna utrzymać się na dotychczasowym poziomie. Największą liczbę doktorantów mają: Katedra Taktyki Ogólnej - 14, Katedra Sztuki Operacyjnej - 9, Katedra Taktyki Wojsk Lotniczych - 8.

Równolegle kontynuowana była doktoryzacja w trybie zaocznym. Ogółem od września 1978 r. do lipca 1979 r. promowaliśmy łącznie 41 doktorów, w tym 25 oficerów z naszej uczelni, co świadczy o wzrastającym poziomie sprawności procesu kształcenia kadr

naukowych w akademii i pozwala żywić nadzieję, że do końca bieżącego roku plan doktoryzacji kadry dydaktyczno-naukowej akademii na rok 1979 zostanie, z nielicznymi wyjątkami, srealizowany pomyślnie.

Po raz pierwszy w działalności naszej uczelni możemy z dumą odnotować widoczny postęp w zakresie habilitacji kadry dydaktyczno-naukowej. W minionym roku akademickim stopień doktora habilitowanego uzyskało 5 oficerów, a 6 oficerów zakończyło pisanie rozpraw habilitacyjnych. Oczekujemy, że do końca 1979 r. wykonany w pełni jeden z etapów naszego wieloletniego planu w zakresie habilitacji kadry uczelni. Trzeba się jednak zastanowić, w jaki sposób ogromny wysiłek habilitantów jest wykorzystywany dla rozwoju nauki, a zwłaszcza dla sztuki operacyjnej i taktyki, co nowego ci towarzysze wnoszą, kto ich trud będzie wykorzystywał i w jakim stopniu są to prace użyteczne.

Rozwojowi działalności naukowej wydziałów, instytutów i katedr naszej uczelni towarzyszy stały wzrost działalności popularyzującej uzyskane w tej dziedzinie osiągnięcia. Rozpowszechnianiu tych osiągnięć służą przede wszystkim Zeszyty Naukowe ASG WP, które mimo że formalnie są kwartalnikiem, faktycznie przekształciły się w miesięcznik, jeśli brać pod uwagę liczbę ich numerów wydawanych w ciągu roku. W 1978 r. wydano 9 numerów Zeszytów, a do końca 1979 r. planuje się wydać 10. W roku akademickim 1978/1979 opracowano 3 Zeszyty Naukowe tajne, 3 dodatki

do Zeszytów Naukowych tajnych i 2 Zeszyty Naukowe jawne, zamieszczając w nich ogółem 147 artykułów opracowanych przez nauczycieli akademickich. Znakomita większość artykułów porusza istotne i aktualne zagadnienia z zakresu taktyki i sztuki operacyjnej oraz doskonalenia działalności dydaktyczno-wychowawczej i naukowej, co sprawia, że zeszyty odgrywają coraz większą rolę nie tylko w dziedzinie popularyzacji dorobku naukowego ASG WP w siłach zbrojnych, ale również w sferze jego wdrażania do procesu dydaktycznego uczelni oraz praktyki szkoleniowej wojsk.

Nie mniej ważną funkcję w zakresie upowszechniania wyników działalności naukowej akademii pełni publikowanie prac jej oficerów na łamach innych periodyków i czasopism wojskowych, jak: Biuletyn Informacyjny, Myśl Wojskowa, Przegląd Wojsk Lądowych, Przegląd Wojsk Lotniczych i OPK i innych. W ubiegłym roku na łamach tych czasopism oficerowie naszej uczelni opublikowali ponad 100 artykułów.

Na szczególną uwagę zasługuje duża aktywność publicystyczna naszych pracowników dydaktyczno-naukowych na łamach Przeglądu Obrony Terytorium Kraju, czego wyrazem jest zamieszczenie w ostatnim roku na jego łamach 23 artykułów opracowywanych przez oficerów akademii.

Pozytywną rolę w dziedzinie popularyzacji dorobku naukowego akademii odgrywają konkursy na najlepsze prace naukowe, artykuły i działalność naukowo-publicystyczna, organizowane corocznie

przez Ministerstwo Obrony Narodowej, Sztab Generalny, Redakcję Myśli Wojskowej oraz samą uczelnię. W ubiegłym roku we wszelkiego rodzaju konkursach uczestniczyło blisko 60 nauczycieli akademickich, spośród których jeden otrzymał nagrodę ministra obrony narodowej, 5 zostało nagrodzonych w konkursie im. A. Zawadzkiego, 3 - w konkursie Redakcji Myśli Wojskowej oraz 8 - w konkursie akademickim na najlepszą pracę doktorską.

Ważną rolę w zakresie popularyzacji dorobku naukowego nauczycieli akademickich pełniła także Biblioteka Naukowa uczelni przez:

- opracowywanie bibliografii dorobku naukowego kadry ASG WP i rozsyłanie jej do wojsk, biuletynu nowych nabytków biblioteki, krótkich streszczeń prac z zakresu sztuki wojennej;
- organizowanie wystaw książek opracowanych przez nauczycieli akademickich;
- rozsyłanie wydawnictw ASG WP i wymianę międzybiblioteczną.

Oceńm jednak, że Biblioteka Naukowa jeszcze nie w pełni wykorzystuje swoje ogromne możliwości w popularyzowaniu wiedzy wśród słuchaczy i nie jest codziennym warsztatem naukowym większości naszych pracowników naukowo-dydaktycznych.

W omawianym okresie uczyniliśmy również wiele w zakresie rozszerzania i pogłębiania zainteresowań słuchaczy ASG.WP pracą naukową, czego wyrazem jest wzmożona aktywizacja działalności Kół Naukowych Słuchaczy w wydziałach i katedrach uczelni

i wprowadzenie do użytku w uczelni w styczniu br. Ramowego Statutu Kół Naukowych Słuchaczy, który reguluje zasady tej ważnej w całokształcie procesu studiów w ASG WP działalności.

Oceniając ubiegłoroczną działalność naukowo-badawczą ASG WP, bądź też poszczególne jej działy, wyróżnić należy szczególnie:

- Katedrę Strategii za znaczny dorobek naukowy, ambitne plany pracy naukowej oraz za ich konsekwentną realizację terminową i na wysokim poziomie merytorycznym;
- w Wydziale Wojsk Lądowych: Katedrę Taktyki Wojsk Rakietowych i Artylerii; Katedrę Sztuki Operacyjnej i Katedrę Taktyki Wojsk Chemicznych - za terminową i na wysokim poziomie realizację planów pracy naukowo-badawczej i efektywne kształcenie doktorantów;
- w Wydziale Wojsk Lotniczych i OPK: Katedrę Taktyki Lotnictwa za terminowe opracowanie bardzo wartościowych materiałów naukowych, wzorową organizację sympozjum naukowego i przygotowanie materiałów na konkurs ministra obrony narodowej.

Pozytywny obraz działalności naukowo-badawczej ASG WP - jeśli uwzględnimy jej wyniki - nie może nam jednak przesłonić niektórych niedociągnięć i braków w tej mierze, mających głównie charakter organizacyjny. Nadal stwierdza się, o czym już mówiłem na wstępie, że nie wszystkie jednostki dydaktyczno-naukowe wykazują pełne zrozumienie dla tak oczywistej prawdy, że

praca dydaktyczna nie może się prawidłowo rozwijać bez wsparcia ze strony nauki, dla której z kolei ona sama jest nieocenionym źródłem wszelkiej inspiracji, a także sferą weryfikacji rezultatów działalności badawczej. Przejawiało się to m.in. w nie zawsze przemyślanym doborze członków do składu zespołów badawczych, opóźnionym rozpoczynaniu prac badawczych i nierytmicznym ich prowadzeniu, niedotrzymywaniu terminów zakończenia etapów i całości prowadzonych badań, nieprzestrzeganiu dyscypliny finansowania prac badawczych, zbyt rzadkim jeszcze poddawaniu rezultatów badań rzeczowej i konstruktywnej krytyce na forum posiedzeń katedralnych, wydziałowych oraz Rady Naukowej ASG WP, nieo-
taczaniu należytą opieką tych pracowników dydaktyczno-naukowych, którzy podwyższają swoje kwalifikacje zawodowe drogą doktoryzacji i habilitacji. Wszystkie to w konsekwencji pośrednio lub bezpośrednio odbijało się ujemnie na jakości prowadzonej w uczelni pracy naukowej.

Mimo więc uzyskania pozytywnych wyników, obecny poziom pracy naukowej akademii wciąż jeszcze nie jest na miarę jej planów i ambicji jako czołowego ośrodka naukowego w dziedzinie sztuki wojennej w naszych siłach zbrojnych.

Oceniam, że mamy sprzyjające warunki i realne możliwości, aby istniejące jeszcze niedomagania w realizacji zadań naukowo-badawczych nie tylko zlikwidować, lecz uczynić dalszy jakościowy

skok w prowadzeniu badań naukowych, a przede wszystkim w ich racjonalnym i właściwym wykorzystaniu zarówno w naszej uczelni, jak i w dowództwach, sztabach i wojskach. Od nas wszystkich i każdego z osobna zależy i stać się powinno naszą ambicją, aby Akademia Sztabu Generalnego WP coraz bardziej umacniała swoją rangę i rolę jako jednego z czołowych ośrodków naukowych naszych sił zbrojnych, aby w coraz większym stopniu stawała się liczącym ośrodkiem naukowym wśród uczelni sił zbrojnych państw Układu Warszawskiego.

V. OCENA DZIAŁALNOŚCI ORGANIZACYJNO-GOSPODARCZEJ I KADROWEJ

1. Dokonując oceny realizacji zadań w zakresie utrzymania gotowości bojowej, porządku wojskowego, przestrzegania zasad ochrony tajemnicy, należy stwierdzić, że:

Zostały przeprowadzone dwa sprawdziany w zakresie alarmowania oraz rozwijania elementów mobilizacyjnych. Wnioski z uzyskanych doświadczeń zostały wykorzystane do udoskonalenia instrukcji dyżurnej służby operacyjnej akademii oraz pracy oficera dyżurnego. Dokonano również uaktualnień planu osiągnięcia gotowości bojowej ASG WP i jednostek organizacyjnych. Uzyskane rezultaty oceniamy pozytywnie, lecz równocześnie powinniśmy zamierzenia w tej dziedzinie i działalność służb dyżurnych w akademii nieustannie doskonalić, wszechstronnie zabezpieczać i systematycznie kontrolować.

Jestem zadowolony z porządku na terenie ASG WP. Stwierdzam z całą satysfakcją, że teren ASG WP robi korzystne wrażenie i jest coraz lepiej utrzymywany. Ogromny wysiłek w uzyskanie aktualnego stanu włożyli: szef Oddziału Liniowego, dowódca batalionu i żołnierze pododdziałów zabezpieczenia. Pragnę wyrazić swoje podziękowanie szczególnie pododdziałom za duży wysiłek w utrzymaniu porządku, przejezdności dróg, przejść, chodników w okresie minionej ciężkiej zimy.

Mam duże zastrzeżenia co do przestrzegania dyscypliny - w sensie ogólnym - a zwłaszcza jeśli chodzi o żołnierzy służby

zasadniczej. Mieliśmy przypadki samowolnych oddaleń, nadużycia alkoholu w czasie pełnienia służby wartowniczej, bardzo przykry przykład nierozważnego użycia broni na posterunku. Pełnienie służb dyżurnych przez niektórych oficerów nie jest jeszcze zadowalające, często okazują oni bierny stosunek do negatywnych zjawisk w zakresie utrzymania ładu i dyscypliny w stołówce żołnierskiej, w rejonie dyżurki oraz wartowni. Odnoszę czasami wrażenie, że nie przyswoili sobie zasad życia w wojsku, umiejętności konsekwentnego egzekwowania przepisów regulaminu. Jednocześnie życzylibym sobie, by wszyscy oficerowie i podoficerowie pełnili służbę tak, jak:

- płk Emil MAZUR z Katedry Nauk Społecznych;
- mjr Ryszard CZYŻ z Katedry Tyłów;
- mjr Stanisław SMAGACZ z Katedry Sztuki Operacyjnej;
- sierż. Janusz PIETRZELA z Kompanii Łączności.

W ostatnich dniach czerwca br. mieliśmy przypadek bez precedensu. Sąd honorowy musiał rozpatrzyć sprawę kilku oficerów. Najbardziej przykre jest to, że wypadek spowodowali oficerowie starsi, dojrzały i doświadczeni. Nie będę komentował tego karygodnego wydarzenia i konsekwencji, jakie spowodował. Zbyt bolesne i nieprzyjemne jest to wydarzenie. Mówiło się na ten temat wielokrotnie, a ustalenia w celu zapobiegania podobnym wydarzeniom muszą być z całą bezwzględnością przestrzegane przez cały stan osobowy akademii.

Innym wyjątkowo ważnym problemem w naszej akademickiej działalności jest ochrona tajemnicy, a zwłaszcza praca związana z dokumentami niejawnymi. Wiele już uczyniliśmy w celu zapobiegania zaginięciu tych dokumentów, ale jeszcze jest sporo niedociągnięć w tej dziedzinie. Nie mogę przecież przemilczeć faktu zaginięcia pięciu dokumentów niejawnych w okresie podsumowania naszej działalności. Zaginęły w tym czasie dwa dokumenty tajne i trzy poufne. Mimo że tysiące dokumentów są w ciągłym obiegu, wykorzystywane przez kadrę i słuchaczy, to jednak strata nawet pięciu dokumentów niejawnych stanowi dowód niedociągnięć w zakresie zabezpieczenia i ochrony tajemnicy służbowej.

W nowym roku musimy dokonać i na tym odcinku zasadniczych zmian, ulepszyć ogólną kontrolę i w większym stopniu zwiększyć samokontrolę.

2. Działalność wydziału kadr w roku akademickim 1978/79 dotyczyła:

- uzupełnienia kadry zawodowej, w tym głównie dydaktyczno-naukowej;
- przeprowadzenia akcji opiniowania okresowego;
- przeprowadzenia przeglądu kadrowego i realizacji wniosków kadrowych wynikających z tego przeglądu;
- podnoszenia kwalifikacji zawodowych kadry dydaktyczno-naukowej;
- realizacji planu praktyki i staży zawodowych;

- uzupełnienia wakujących stanowisk pracowników cywilnych,
a w szczególności pracowników związanych z procesem dydaktyczno-
-naukowym.

Stan liczbowy kadry zawodowej na dzień 1.10.1978 r.
wynosił:

- na stanowiskach dowódczych i dydaktyczno-naukowych - 497
oficerów /95%/;
- na pozostałych stanowiskach - 89 oficerów /91%/.

W okresie minionego roku akademickiego liczba nauczycieli
akademickich zmniejszyła się o 6 oficerów:

Ogółem z ASG WP odeszło 40 oficerów, w tym:

- 14 oficerów zwolniono z zawodowej służby wojskowej ze względu
na stan zdrowia;
- 26 oficerów - zgodnie z propozycjami wynikającymi z przeglądów
kadrowych - przeniesiono poza ASG WP.

W omawianym okresie przybyło do ASG WP - uzupełniając
stan osobowy nauczycieli akademickich - 34 oficerów, w tym 12
absolwentów ASG WP z 1978 r. i 3 absolwentów ASG WP z 1979 r.
W wyniku realizacji zamierzeń kadrowych w ramach ASG WP dokonano
szeregu wyznaczeń na wyższe stanowiska służbowe: mianowano szefa
Oddziału Naukowego, 2 zastępców szefów katedr oraz 8 oficerów
powołano na stanowiska docentów. Aktualny stan ukończenia
stanowisk nauczycieli akademickich zapewnia proces nauczania
i realizację programu szkolenia słuchaczy i kadry ASG WP.

W Okresie od 1.02 do 30.06.1979 r. została przeprowadzona akcja opiniowania okresowego żołnierzy zawodowych.

Opiniowaniem objęto:

- 509 oficerów;
- 31 chorążych;
- 42 podoficerów zawodowych.

Opiniowaniu nie podlegało 65 żołnierzy zawodowych. W ogólnej liczbie opiniowanych wystawione oceny kształtowały się następująco:

- bardzo dobrze - 359;
- dobrze - 203;
- dostatecznie - 20.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że w porównaniu z poprzednim okresem opiniowania zdecydowana większość opiniujących z pełnym zrozumieniem podeszła do tej akcji. O sumienności i zaangażowaniu służbowym opiniujących świadczy fakt, że na ogólną liczbę wystawionych opinii okresowych wniesiono tylko jedno odwołanie.

Z analizy wystawionych opinii wynika, że kadra zawodowa z głęboką świadomością wykonywała obowiązki służbowe związane z działalnością dydaktyczno-naukową i wychowawczą, a także z pracą partyjno-polityczną i społeczną.

Dzięki pełnemu zrozumieniu ważności zadań akcja opiniowania kadry zawodowej w ASG WP przebiegła sprawnie i zgodnie z zatwierdzonym przez komendanta harmonogramem czynności.

W omawianym roku akademickim większą niż dotychczas uwagę zwrócono na podnoszenie kwalifikacji kadry zawodowej, a zwłaszcza na:

- uzyskiwanie stopni naukowych;
- uzupełnianie wykształcenia wyższego;
- ukończenie studiów podyplomowych i WUML;
- odbywanie praktyk i staży zawodowych;
- uzyskiwanie specjalistów klas wyższych.

Ogółem w planie podnoszenia kwalifikacji na najbliższe lata ujęto 140 żołnierzy zawodowych. W wyniku realizacji tych zamierzeń 4 oficerów zakończyło przewody habilitacyjne, 24 oficerów uzyskało stopień naukowy doktora, 4 oficerów ukończyło studia wyższe, 40 oficerów ukończyło studia podyplomowe, 72 żołnierzy zawodowych ukończyło WUML, 46 oficerów odbyło praktyki i staże zawodowe. Plan podnoszenia kwalifikacji w minionym roku akademickim został w pełni wykonany.

Zgodnie z "Zasadami działania kadrowego" i wytycznymi szefa Departamentu Kadr MON w listopadzie 1978 r. przeprowadzono w ASG WP przegląd kadrowy, którym objęto 100% oficerów. W wyniku tego przeglądu przedstawiono następujące wnioski, aby:

- wyznaczyć na wyższe stanowiska służbowe - 35 oficerów;
- pozostawić na dotychczas zajmowanych stanowiskach służbowych
-351 oficerów;
- przenieść na inne stanowiska poza ASG WP
- 20 oficerów;

- zwolnieni z zawodowej służby wojskowej - 40 oficerów.

W wyniku analizy wniosków i ocen za całokształt działalności służbowej przeprowadzono rozmowy służbowe z 43 oficerami, w tym:

- wyróżniające - z 31 oficerami;

- uprzedzające - z 12 oficerami.

Z wynikami przeglądu kadrowego zapoznano wszystkich oficerów i zobowiązano poszczególnych przełożonych do zwiększenia wymagalności i pełniejszego wdrożenia do działalności służbowej wszystkich oficerów, a szczególnie tych, z którymi przeprowadzono rozmowy uprzedzające. Ocena stanu kadrowego wskazuje, że nadal należy intensyfikować podnoszenie kwalifikacji fachowych kadry oraz rozwijać pracę w celu pozyskania dla naszej uczelni wartościowych ludzi z wojsk.

3. W roku akademickim 1978/79 Zakład Szkolenia Fizycznego i Ogniowego zrealizował w 100% przedsięwzięcia programowe i przeprowadził wszystkie zaplanowane zawody lub współuczestniczył w wielu takich przedsięwzięciach pozaplanowych, jak: zawody strzeleckie z okazji kolejnej rocznicy powstania Armii Radzieckiej, zawody zorganizowane dla Instytucji Centralnych MON, milicji i służby bezpieczeństwa, organizacji paramilitarnych z rejonu stolicy, Wyższej Szkoły Nauk Społeczno-Politycznych przy KC PZPR, spartakiada Związków Zawodowych przy ASG WP, spartakiada letnia i zimowa pododdziałów obsługi ASG WP, Dzień Dziecka oraz inne imprezy.

Zakład wraz z WKS "KADRA" pomagał wielu zgrupowaniom stołecznych sekcji sportowych, szczególnie Legii i kadrze narodowej PZPN. Zajmował się także zorganizowaniem porannej zaprawy fizycznej dla słuchaczy i pododdziałów oraz nagłośnieniem terenu, na którym prowadzona jest poranna zaprawa fizyczna. Ponadto zakład starał się zapewnić zorganizowany wypoczynek w wolne soboty w ośrodku wypoczynkowym w Zegrzu.

W wyniku właściwej działalności zakładu słuchacze rozwinięli swe umiejętności strzelania oraz wykonywania ćwiczeń gimnastyki przyrządowej. Zwiększyła się także ich ogólna wytrzymałość fizyczna. Oceniam jednak, że kultura fizyczna, codzienna zaprawa fizyczna słuchaczy nie jest najlepsza. Oficerowie kadry i słuchacze przejawiają brak zapału i aktywności w tej dziedzinie. Musimy starać się zmienić ten stan rzeczy.

4. Niemalą rolę w naszej działalności odgrywa ruch wynalazczo-nowatorski. Uczelnia nasza jako przodująca w tej dziedzinie wśród akademii wojskowych była w ubiegłym roku organizatorem stoiska Wyższego Szkolnictwa Wojskowego na IV Ogólnowojskowej Wystawie Wynalazczości i Nowatorstwa zorganizowanej z okazji 35-lecia LWP. Na wyróżnienie za całokształt pracy wynalazczo-nowatorskiej zasługują: Oddział Techniczny, Instytut Dowodzenia i Katedra Organizacji i Mobilizacji Wojsk. Niepokoi nas jednak mały udział w tym ruchu słuchaczy, którzy po opuszczeniu murów naszej uczelni sami powinni go organizować w oddziałach i związkach

taktycznych. Słabe też zainteresowanie wykazuje tą działalnością kadra naukowo-dydaktyczna. Jest to jednak działalność tylko pozornie mało ważna. W wojskach zaś ruchowi wynalazczo-nowatorskiemu nadaje się rangę szczególną. Oceniam, że potencjał akademii na tym odcinku jest ogromny. Trzeba więc będzie umiejętnie go wykorzystać i nadać mu formy zorganizowanego, ciągłego działania.

5. Celem działalności kwatermistrzostwa ASG WP w roku 1978/79 było wszechstronne zabezpieczenie procesu szkolenia słuchaczy oraz dalsze podnoszenie ogólnego standardu życia i pracy kadry i słuchaczy akademii. Oceniam, że w minionym okresie gospodarka kwatermistrzowska właściwie wykorzystywała posiadane siły i środki. Umożliwiło to należyłą eksploatację istniejących zasobów magazynowych niezbędnych do zaspokojenia potrzeb realizowanych niekiedy w zwiększonym zakresie w drodze wygosparowania oszczędności na innych zamierzeniach.

Głównymi zadaniami kwatermistrzostwa ASG WP w minionym roku szkolnym, oczywiście oprócz zabezpieczenia zajęć szkoleniowych w warunkach stacjonarnych i w terenie oraz zajęć szkoleniowych i odpraw organizowanych przez wyższych przełożonych były:

1. Modernizacja istniejących obiektów mających na celu poprawę ich estetyki i stanu sanitarnohigienicznego, a zwłaszcza jako zadanie pierwszoplanowe - modernizacja bloków szkoleniowych.

2. Egzekwowanie realizacji planowanych zamierzeń inwestycyjnych na terenie kompleksu akademii.
3. Dalsza rozbudowa akademickiej bazy wczasowo-wypoczynkowej, w tym głównie ośrodka w BRZEŹNIE.
4. Zgromadzenie zapasów we wszystkich służbach na zaopatrzenie jesienno-zimowe.

Zadania powyższe zostały zrealizowane siłami i środkami kwatermistrzostwa, Wojskowej Administracji Koszar oraz środkami przydzielonymi z poszczególnych okręgów wojskowych.

W ramach przedstawionych głównych zadań wykonano w bloku szkoleniowym 101 modernizację hallu wejściowego, rejonu katedr: strategii, taktyki tyłów, wojsk łączności i inżynieryjnych. Kontynuuje się prace z modernizacją sal wykładowych.

Poradto w ramach planu modernizacji bloku 101 zostaną wykonane następujące prace:

- modernizacja bufetu, ze szczególnym uwzględnieniem wyglądu estetycznego i stanu sanitarnohigienicznego;
- przebudowa schodów wejściowych i zadaszenie wejścia;
- zakończenie prac związanych z pokryciem dachowym.

Pomimo wielu trudności związanych z brakiem materiałów do prac modernizacyjnych i konserwacyjnych w roku 1978/79 zrealizowano zasadniczo wszystkie zaplanowane zamierzenia na terenie ASG WP.

Wiele uszkodzeń zewnętrznych i wewnętrznych w budynkach powstało wskutek niekorzystnych warunków atmosferycznych w czasie tegorocznej zimy. Około 75% pomieszczeń zostało zalane, wiele elewacji budynków zostało uszkodzonych. Poważnym problemem do rozwiązania w najbliższym okresie jest odpowiednie zabezpieczenie pokrycia dachowego bloku 14, który jeszcze przez kilka najbliższych lat służyć będzie pewnej liczbie oficerów - słuchaczy jako internat. Podobna sytuacja istnieje w bloku 25, klubie oficerskim, kasynie wojskowym i bloku 101, gdzie wykonać musimy prace związane z wymianą blacharki, rynien i rur spustowych. Nie wspominać oczywiście o obiektach jednostek podporządkowanych akademii pod względem gospodarczym, gdzie sytuacja jest podobna.

Czynimy starania, aby jeszcze w tym roku przystąpić do wykonania powyższych prac siłami wyspecjalizowanego przedsiębiorstwa. Obecnie teren akademii wygląda jak jeden plac budowy i to jest jedno z najpoważniejszych osiągnięć gospodarczych roku ubiegłego. Włączenie prac na terenie akademii do "Planu Inwestycyjnego" wojska spowodowało między innymi oddanie w roku bieżącym do użytku hotelu-internatu na 220 miejsc, którego cykl budowy trwał dwa lata. Rozpoczęto również budowę nowej kotłowni, która zapewni ciepło dla całego terenu akademii oraz remont bloku mieszkalnego 17 i budynków gospodarki pomocniczej. Doprowadza się gaz do pozostałych budynków mieszkalnych nie objętych gazyfikacją w poprzednim okresie.

W roku bieżącym zostaną rozpoczęte dalsze zamierzenia inwestycyjne, jak: uzyskanie stanu zerowego dwóch budynków mieszkalnych, dwóch budynków koszarowych oraz budynku stołówki żołnierskiej. Prowadzi się budowę warsztatu WAK sposobem gospodarczym. Całkowite zakończenie prac w wymienionym budynku nastąpi w przyszłym roku.

Systematycznie postępuje doskonalenie warunków socjalno-bytowych kadry i słuchaczy. Zmodernizowany ośrodek w BRZEZNIIE i ZEGRZU /po postawieniu domków typu "PILAWA" /zaspokaja w pewnym stopniu potrzeby wypoczynkowe kadry i ich rodzin. W ciągu siedmiu turnusów bieżącego roku wypoczywało w nich 1600 osób. W ośrodku BRZEZNO nadal prowadzi się roboty konserwacyjne i budowlane, po których zakończeniu znacznie zwiększy się standard ośrodka. W ośrodku wczasów sobotnio-niedzielnym w ZEGRZU prowadzi się podobne prace budowlane, zwłaszcza konserwacyjne, a wybudowana wiata na sprzęt wodny umożliwi właściwe przechowywanie i naprawę sprzętu wodnego w okresie zimy, którego wartość wynosi około 2 mln. złotych. Ogółem w obu ośrodkach w przerwie wakacyjnej wypoczywało około 2000 osób. Dzięki operatywnej działalności sekcji socjalnej oraz komisji socjalno-bytowej rozdział kart wczasowych był sprawiedliwy i zaspokoił w miarę wszystkie potrzeby kadry i pracowników cywilnych akademii. Planuje się wybudowanie w ośrodku ZEGRZE stołówki na około 100 miejsc. Można będzie wówczas przekształcić ten ośrodek na SNDW z przydziałem

kart wczasowych.

Wiele uwagi kwatermistrzostwo akademii poświęciło nale-
żytemu zgromadzeniu zaopatrzenia jesienno-zimowego w roku 1978
na potrzeby wojska, kadry i pracowników cywilnych. Zgromadzone
ziemiopłody i inne środki materiałowe, m.in. opał, umożliwiły
rozwiązanie wszystkich problemów związanych z trudnościami wyni-
kłymi w początkach bieżącego roku. Również wprowadzona sprzedaż
mięsa i wędlin dla wszystkich wojskowych, pracowników cywilnych
i rencistów w dwóch wydzielonych punktach przyczyniła się do
w miarę sprawiedliwego ich zakupu. Sprawa przydziału jest słusz-
na, trudny jest tylko sposób ustalenia rozdziału. Znany jest mie-
sięczny plan przydziału, nie wiadomo jednak jakie mięso i ile
kg otrzymamy w danym dniu.

Celem częściowego polepszenia powyższej sytuacji wprowadzono za
zgoda głównego kwatermistrza WP sprzedaż wędlin w bufetach kasy-
na wojskowego. Całość wymienionych spraw nadzorował czynnik spo-
łeczny, z którym współdziałała Sekcja Żywnościowa akademii.

Potrzeby mieszkaniowe kadry akademii zostały w pewnym
sensie zaspokojone. Otrzymaliśmy w roku 1978/79 94 mieszkania
w WARSZAWIE z nowego budownictwa, nie licząc mieszkań uzyskanych
z odzysku, których znaczna ilość również znajduje się w różnych
rejonach WARSZAWY. Jednakże nadal trudności i kłopoty są znaczne.
Czynimy wszystko, aby stan ten uległ znacznej poprawie. Dlatego
też problemy mieszkaniowe, podobnie jak i inne dotyczące

bezpośredniego zabezpieczenia procesu szkolenia słuchaczy, znajdują się stale w centrum uwagi komendy akademii i rozwiązywane są i będą w miarę skutecznie.

VI. CZĘŚĆ ZADANIOWA

Przedstawiłem ocenę naszej działalności w roku akademickim 1978/79. Częściowo również precyzowałem zadania wynikające bezpośrednio z omawianej problematyki. Z kolei omówię niektóre zadania w aspekcie ich realizacji w nowym roku akademickim, który - jak wynika z dokonywanej oceny - nie będzie rokiem łatwym. Musimy jednak podjąć się wykonania tych zadań, a przede wszystkim zapewnić warunki do ich jak najlepszej realizacji zgodnie z ustaleniami, które sprecyzował minister obrony narodowej i w formie wykonawczej określił szef Sztabu Generalnego WP oraz szef Głównego Zarządu Politycznego WP.

Proces ideowo-wychowawczy i naukowo-dydaktyczny realizować będziemy w doniosłej atmosferze przygotowań do VIII Zjazdu PZPR, w czasie jego trwania oraz wykonywania jego postanowień. Już obecnie wkraczamy w okres kampanii zjazdowej. Naszym przedsięwzięciem politycznym, ideowo-wychowawczym, organizacyjnym, służbowym i społecznym towarzyszyć będzie klimat wzmożonego wysiłku, pełnej mobilizacji i wyzwiania dodatkowej energii i zaangażowania. Taka postawa naszej społeczności będzie żołnierskim, uczelnianym wkładem w ogólne dzieło rozwoju i umacniania bezpieczeństwa Polski Ludowej oraz potwierdzeniem zrozumienia zadań postawionych przez kierowniczą siłę narodu - Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą. Pełna aktywizacja kadry naukowo-dydaktycznej

służb zabezpieczenia i słuchaczy oraz wzorowa realizacja zadań i przedsięwzięć ideowo-politycznych, dydaktyczno-wychowawczych i innych stać się musi generalną zasadą naszego akademickiego działania.

Szczególnie odpowiedzialna i inspirująca rola w tym względzie przypada członkom i kandydatom Partii. Ich wysoka jakość pracy i służby stanowić będzie o autentycznym autorytecie, prestiżu i randze akademickiej organizacji partyjnej w życiu uczelni.

Za kilka miesięcy odbędzie się w Warszawie VIII Zjazd PZPR. Uchwały zjazdu i jego program dalszego społeczno-gospodarczego rozwoju kraju stanowić będą platformę wyborczą Frontu Jedności Narodu do Sejmu i rad narodowych szczebla wojewódzkiego. Zadaniem nadrzędnym całej akademickiej społeczności będzie nie tylko wnikliwe przestudiowanie i przyswojenie treści obrad VIII Zjazdu, ale również sprecyzowanie na tej podstawie właściwych dla naszej działalności wniosków, przetworzenia ich w konkretne zadania, nakreślenie i realizacja najbardziej trafnych kierunków pracy ideowo-wychowawczej, naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej.

Polityczna i ideowa atmosfera, którą wytworzymy, powinna sprzyjać dalszemu ugruntowaniu świadomości socjalistycznej całego środowiska akademickiego, pogłębieniu zaangażowanego i aktywnego poparcia dla podejmowanych przez Partię decyzji oraz wzorowego

wykonywania swych obowiązków służbowych, partyjnych i społecznych.

Jesteśmy zobowiązani do tego, by w ostatnim roku pięcioletki dokonać gruntowego rozliczenia się z zadań ideowo-politycznych, dydaktyczno-wychowawczych, naukowo-badawczych i organizacyjno-gospodarczych postawionych uczelni przez ministra obrony narodowej w dyrektywie na lata 1976-1980, a także na posiedzeniach Rady Wojskowej MON w dniach 19.01.1977 r. i 18.06.br..

Na podstawie dotychczasowych ocen naszej działalności można sprecyzować następujące zadania:

A. W DZIEDZINIE DZIAŁALNOŚCI IDEOWO-POLITYCZNEJ

1. Na pierwszym miejscu stawiam dalsze umacnianie wysokiego stanu moralno-politycznego akademickiej społeczności, doskonalenie i pogłębienie jej wiedzy ideowo-politycznej, kształcenie umiejętności praktycznego stosowania teorii i metodologii marksizmu-leninizmu w procesie dydaktycznym, badaniach naukowych, dokonywanych ocenach i analizach społeczno-politycznych i teoretyczno-wojskowych u wszystkich nauczycieli akademickich i słuchaczy.

Ambicją naszą powinno być dążenie do takiego opanowania przez słuchaczy i kadre akademii teorii marksizmu-leninizmu - zarówno w jej klasycznej wykładni, jak też jej współczesnych odniesień - zawartych zwłaszcza w materiałach VIII Zjazdu

Partii, aby zdobyli oni umiejętność klasowej oceny procesów i zjawisk współczesności - zgodnie z postulatem Dyrektywy MON - aby absolwent ASG WP był wykształconym marksistą, umiejącym rzeczowo i wnikliwie oceniać polityczno-militarne aspekty współczesnego świata.

2. Kształtowanie ideowej żarliwości i partyjnej odpowiedzialności oraz nieprzejednania wobec obcej ideologii i dywersyjnej działalności sił antykomunistycznych i elementów antypartyjnych. Dążyć przy tym należy do pogłębienia aktywności publicystycznej naszego środowiska naukowego, śmiałej krytykować obce nam poglądy i szkodliwe tendencje dające się zauważyć w nauce wojennej, doktrynach politycznych związanych z obronnością oraz w naukach społecznych, zwłaszcza jeśli chodzi o najnowszą historię. Musimy także podjąć stosowne działania na rzecz edukacji historyczno-politycznej naszego środowiska, krzewiąc marksistowskie rozumienie procesów dziejowych Polski i świata.

3. Utrwalanie we wszystkich grupach środowiskowych akademii identyfikacji świadomości i postaw żołnierzy z normami określonymi w "Zasadach etyki zawodowej..." i "Obyczajach żołnierzy Polskiej Ludowej".

Zarówno nauczyciele akademicki, jak i słuchacze muszą nie tylko przestrzegać wysokich norm etyczno-obyczajowych

w swoim zachowaniu, ale także muszą oddziaływać wychowawczo na innych. Kadra akademii i jej absolwenci stanowić muszą nie tylko wzór postawy etyczno-obyczajowej i światopoglądowej, ale również posiadać umiejętność oddziaływania w tym względzie na innych.

Wynika stąd konieczność ścisłego łączenia działalności na rzecz utrwalania w naszym środowisku wartości etyczno-obyczajowych z aktywną realizacją przedsięwzięć ideowo-wychowawczych w zakresie utrwalania i pogłębiania naukowego światopoglądu oraz pełnej laicyzacji życia rodzinnego kadry i słuchaczy.

4. Ścisłe wiązanie problemów etyki i obyczajowości umacnianiem szeroko pojętej dyscypliny stanu osobowego akademii.

W aspekcie znanych nam wszystkim przykrych faktów trzeba postawić sprawę jasno i jednoznacznie: należy wyeliminować z życia akademii złe tradycje organizowania spotkań o charakterze pijackim, które nie licują, nie tylko z honorem oficera, ale w ogóle człowieka o pewnym poziomie kultury osobistej i społecznej. /Dla ilustracji przytoczę fakt, że w restauracji ASG WP /nad kasynem/ tylko w I półroczu br. wydano na alkohol niebagatelną sumę 1.116.000 złotych. Zamierzenia komendy i organu partyjno-politycznego w tym względzie muszą być energicznie realizowane przy pomocy wszystkich przełożonych, komitetów i organizacji partyjnych, kół ZSMP oraz innych

czynników społecznych.

W odniesieniu do słuchaczy należy przestrzegać zasady wzorowego zdyscyplinowania - warunku efektów jakościowych w procesie dydaktycznym, ponieważ nasi dzisiejsi wychowankowie to gętrzejsi współtwórcy dyscypliny w skali sił zbrojnych.

Doskonalenie zasad dowodzenia, kierowania i wychowania, umiejętne łączenie praktyki dyscyplinarnej z aktywizowaniem czynników społecznego oddziaływania, wzrost roli organizacji partyjnej, młodzieżowej i społecznych są to zadania jakie stoją przed nami na dziś i na jutro. Intensyfikacja pracy ideowo-wychowawczej i kulturalno-oświatowej wśród żołnierzy, idąca w parze z zaostrzeniem rygorów i zwiększeniem nadzoru kadry nad pododdziałami - to kolejne obszary, w których tkwią jeszcze rezerwy jakościowe dotyczące przedmiotu dyscypliny. Należy je w tym roku i w latach następnych uruchamiać w całej pełni.

5. Zadaniem o szczególnym charakterze jest rozwijanie i nieustanne doskonalenie ruchu przodownictwa i współzawodnictwa w akademii. W zbliżającym się roku akademickim należy uwzględnić w realizacji przedsięwzięć w tej dziedzinie materiały z narady przeprowadzonej w czerwcu 1978 r. oraz wystąpienie moje i mojego zastępcy ds. politycznych na posiedzeniu Rady Naukowej w dniu 11 grudnia ubiegłego roku, wytyczne wyższych przełożonych zawarte w dokumentach normatywnych, a także własne analizy i oceny stanu faktycznego.

Uwzględniając zgłaszane postulaty i uzasadnione argumenty - w br. roku akademickim, kadra naukowo-dydaktyczna i słuchacze będą uczestniczyć jedynie w przodownictwie indywidualnym o tytuł "Wzorowego nauczyciela akademickiego", "Wzorowego pracownika" i "Wzorowego słuchacza akademii". Odstępujemy natomiast na pewien czas od współzawodnictwa o miano przodującej katedry i przodującej grupy szkoleniowej.

Współzawodnictwo zespołowe wg dotychczasowych zasad będzie natomiast nadal organizowane w batalionie zabezpieczenia i w pozostałych ogniwach zabezpieczenia akademii.

Nawiązując do naszej konferencji teoretyczno-metodycznej, pragnę raz jeszcze podkreślić, że przodownictwo i współzawodnictwo ma zawsze w akademickim środowisku duże znaczenie społeczne. Ich ranga wzrasta wraz ze wzrostem zadań stawianych przed akademią. W tych warunkach liczyć się będzie tylko praca solidna, zaangażowana, wykonywana odpowiedzialnie, z myślą o jej użytecznych rezultatach. Przodownictwo i współzawodnictwo ma wszelkie szanse, aby stać się w uczelni jeszcze skuteczniejszym instrumentem, pomocnym do tworzenia takich właśnie wartości pracy i zwiększania jej prestiżu.

6. Kolejnym naszym szóstym zadaniem w dziedzinie ideowo-politycznej i partyjnej jest pełne zdyskontowanie dorobku jubileuszu 35-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz kampanii związanej

z VIII Zjazdem PZPR, a także XXXV - lecia zwycięstwa nad hitlerowskim faszyzmem do pogłębiania uczuć patriotycznych i internacjonalistycznych wszystkich środowisk uczelni oraz - w ramach akcji lektorskich i innych spotkań i wzięci - społeczeństwa cywilnego.

Zgodnie z wnioskami i postulatami sprecyzowanymi podczas III Narady Ideologicznej Sił Zbrojnych PRL powinniśmy na płaszczyźnie pracy ideowo-wychowawczej stawiać sobie coraz bardziej ambitne cele i osiągać wyższe efekty, wyrażające się w pogłębieniu socjalistycznej świadomości, uczuć obywatelskich, motywacji postępowania i podniesieniu wszechstronnych kwalifikacji nauczycieli akademickich i słuchaczy.

7. Pozycja i charakter naszej uczelni w siłach zbrojnych obliguje nas do zwiększania zakresu działania dotyczącego realizacji zadań przygotowania absolwentów nie tylko o wysokich walorach dowódczych i specjalistycznych w dziedzinie operacyjno-taktycznej, ale także oficerów o wysokich walorach kultury, i to kultury szeroko rozumianej.

W tym zakresie powinniśmy w dalszym ciągu nadawać szczególną rangę realizacji zadań sprecyzowanych w "PROGRAMIE ROZWOJU KULTURY W ASG WP na lata 1976-1980" i uzupełnionych wnioskami z tegorocznej majowej narady aktywu kulturalnego uczelni. Czyńmy zatem dalsze wysiłki, by krzewić w uczelni kulturę polityczną

moralną i estetyczną, a zwłaszcza kulturę umysłową, zmierzającą do ukształtowania umysłów refleksyjnych, bystrych i operatywnych, analizujących i syntetyzujących.

Ponadto, pod kierownictwem zastępcy komendanta ds. politycznych wspólnym wysiłkiem Katedry Nauk Społecznych, Oddziału Naukowego i Instytutu Dydaktyki należy opracować:

- a/ do końca br. szkoleniowego rozwinięte tezy modelu osobowego oficera słuchacza i przyszłego oficera dyplomowanego. Tezy omówić na Radzie Naukowej w styczniu 1980 r.;
- b/ do końca sierpnia 1980 r. - cały materiał na powyższy temat wraz z programem jego upowszechnienia w nowym roku akademickim

B. W dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej należy:

- 1/ Jak najpełniej i na najwyższym jakościowo poziomie realizować nowe plany tematyczne na wszystkich trzech kursach, zbierać równocześnie wnioski i doświadczenia z ich realizacji w celu dokonania w lipcu 1980 r. oceny przydatności i celowości wniesienia niezbędnych korekt i uzupełnień.
- 2/ Wykorzystując doświadczenia i wnioski z prowadzonego w tym roku ćwiczenia szkieletowego jako egzaminu pisemnego dla PSOS i III kursów przystąpić w porozumieniu z POW do ustalenia założeń organizacyjnych i taktyczno-operacyjnych oraz przygotowania materiałów do przeprowadzenia ćwiczenia szkieletowego jako egzaminu pisemnego w 1980 roku.

3/ Uwzględniając fakt, że rozpoznanie stało się integralną częścią działalności wszystkich dowództw, sztabów i wojsk, a dokładna znajomość przeciwnika jest naczelnym obowiązkiem wszystkich oficerów traktować nadal priorytetowo problem rozpoznania wojskowego i armii obcych. Doskonalić umiejętność prowadzenia rozpoznania stosownie do sytuacji bojowej ze szczególnym uwzględnieniem metod aktywnych. Wszystkie katedry i IDW mają dokonać analizy działalności dydaktyczno-naukowej pod kątem rozszerzenia i wzbogacenia swoich materiałów o problematykę RW i AO stosownie do potrzeb i zainteresowań. W czasie ćwiczeń uczyć metod wykrywania i zwalczania sił i środków rozpoznania nieprzyjaciela oraz pocisków powietrze-ziemia, a także celów powietrznych na małych wysokościach, zwłaszcza rakiet manewrujących i śmigłowców. Katedra RW i AO - tak jak w ubiegłym roku - nadal ma zapoznawać na bieżąco kadrę dydaktyczno-naukową i słuchaczy ze wszystkimi wprowadzonymi przez państwa NATO zmianami organizacyjno-wyposażeniowymi oraz zmianami zachodzącymi w ich poglądach na zasady i sposoby prowadzenia działań bojowych. W czasie wszystkich ćwiczeń nadawać właściwy rytm przepływowi informacji rozpoznawczych.

4/ W procesie dydaktyczno-wychowawczym eksponować organizację pracy dowództw, sztabów i wojsk w warunkach ograniczonego czasu, zwłaszcza podczas planowania i tworzenia ugrupowania

bojowego i operacyjnego, zgrupowań uderzeniowych, a także w czasie walki i działań prowadzonych w głębi ugrupowania nieprzyjaciela.

Nadal doskonalić umiejętność prognozowania rozwoju sytuacji taktycznej i operacyjnej, zwłaszcza w trudnych, gwałtownie ulegających zmianom warunkach, mając niepełne dane informacyjne o wojskach nieprzyjaciela i własnych.

Zapewnić w opracowaniach metodycznych, w czasie przygotowania słuchaczy do zajęć i w czasie ich prowadzenia bardziej realne kalkulacje operacyjne i taktyczne, uwzględniać rzeczywisty obieg informacji oraz realny czas na organizację walki i operacji.

5/ Zwiększyć wymaganie poprawnego i zwięzłego formułowania decyzji, meldunków i ocen oraz wszechstronnego ich uzasadniania.

Katedra Służby Sztabów po uzgodnieniu z innymi katedrami do końca 1979 r. uaktualni, a tam gdzie wyniknie potrzeba opracuje wzory meldunków danych do decyzji, meldunków decyzji i meldunków dokonywanych ocen w toku działań bojowych i operacji.

6/ W czasie ćwiczeń prowadzonych z III kursami, PSOS i KPO doskonalić formowanie i działanie koalicyjnych zgrupowań uderzeniowych, składających się z różnych rodzajów wojsk w celu zapewnienia uzyskania przewagi nad nieprzyjacielem. W ćwiczeniach I i II kursów eksponować współdziałanie w układzie

sojuszniczym, zwłaszcza w czasie wykonywania wspólnych zadań w głębi obrony nieprzyjaciela. Szerzej stosować taktyczne desanty powietrzne; uczyć słuchaczy sposobów wykorzystywania rezultatów uzyskanych przez działanie desantów oraz organizowanie współdziałania pododdziałów rozwijających natarcie z taktycznym desantem powietrznym.

// Podnieść na szczeblu taktycznym umiejętność organizacji działań obronnych w toku działań bojowych oraz osiągnąć wyższą sprawność w organizowaniu przechodzenia pułku i dywizji do obrony w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem. Nadawać obronie większą trwałość i aktywność dostosowując odpowiednio ugrupowanie bojowe oraz system ognia, system zapór i niszczeń do naturalnych właściwości terenu.

Doskonalić zarówno z punktu widzenia teoretycznego, jak i praktycznego umiejętność przygotowania i wykonania:

- a/ kontrataków - na szczeblu taktycznym;
- b/ przeciwuderzeń - na szczeblu armii.

8/ W ćwiczeniach uwzględniać organizację i prowadzenie działań powietrzno-lądowych zespołów uderzeniowych. Przekazać do wiadomości kadrze i słuchaczom tymczasową instrukcję o zasadach użycia powietrzno-lądowych zespołów uderzeniowych oraz zwalczania śmigłowców uzbrojonych nieprzyjaciela, aby postępowali zgodnie z nią.

W czasie prowadzenia działań bojowych wiązać ściślejsz działania ogniowe i manewrowe artylerii przeciwpancernej z działaniami innych rodzajów wojsk, doskonalić umiejętność współdziałania taktyczno-ogniowego odwodów przeciwpancernych z pododdziałami śmigłowców wsparcia ogniowego. Pokonywać na szeroką skalę strefy zapór inżynieryjnych oraz narzutowych pól minowych.

Zapoczątkować w ćwiczeniach, zwłaszcza doskonalących, wykorzystanie pododdziałów raketowych miotaczy ognia. Stosować intensywniej dymy łącząc ich maskujące i oslepiające właściwości z ogniem i manewrem wojsk.

9/ Nadal doskonalić organizację współdziałania lotnictwa z ogólnowojskowymi oddziałami, związkami taktycznymi i operacyjnymi, eksponować organizację i zachowanie ciągłości współdziałania w czasie wykonywania zadań w głębi ugrupowania nieprzyjaciela oraz walki o lokalną przewagę w powietrzu.

Usprawniać organizację przebazowania lotnictwa, zwracając szczególną uwagę na jego materiałowo-techniczne zabezpieczenie. W ćwiczeniach ze słuchaczami grup wojsk lądowych uwzględniać manewr rzutu naziemnego, zapewniając mu, jak stwierdził minister obrony narodowej w czasie podsumowania ćwiczenia "LATO-78" - "zielone światło".

- 10/ Doskonalić organizację odtwarzania gotowości bojowej obiektów wojsk OPK po uderzeniach nieprzyjaciela, współdziałając ściślej w tym zakresie z siłami obrony terytorialnej i pododdziałami zmilitaryzowanymi, w tym także z OC.
- 11/ Nadać wysoką rangę organizacji i zachowaniu ciągłości bojowego i operacyjnego zabezpieczenia działań wojsk. W trakcie ćwiczeń wykazać duże możliwości i skuteczność działania sił i środków WRE zarówno własnych, jak i nieprzyjaciela. Ekspozować, zwłaszcza w czasie dynamiki działań wpływ materiałowo-technicznego zabezpieczenia na skuteczność prowadzenia walki i operacji, szerzej wykorzystywać zasoby miejscowe, umiejętniej organizować tyłowe zabezpieczenie działań, zwłaszcza w trudnych i skomplikowanych sytuacjach taktyczno-operacyjnych.
- 12/ W ćwiczeniach prowadzonych na wszystkich kursach nadawać wielkie znaczenie kształtowaniu wśród słuchaczy jednolitych poglądów taktyczno-operacyjnych oraz doskonaleniu umiejętności dowódczo-sztabowych i organizacyjno-szkoleniowych. W trakcie ćwiczeń ukazywać dokonujące się coraz częściej ciągłe jakościowe zmiany w gromadzeniu i technicznej rekonstrukcji istniejących systemów broni i techniki wojennej, a zwłaszcza wprowadzaniu jej nowych, wciąż doskonalszych typów i systemów. Uwzględniając zaczepny model działania

nieprzyjaciela, określać równocześnie silne i słabe jego strony, wykrywać istotę, charakter i możliwości tworzenia przewagi nad przeciwnikiem, przeciwstawiać własny, najbardziej optymalny model przeciwdziałania i skutecznego taktyczno-operacyjnego działania wojsk.

Nasze akademickie ćwiczenia charakteryzować powinny systematyczny rozwój form organizacyjnych, metod prowadzenia, nowoczesność treści i szeroki rozmach, a także kompleksowość rozpatrywanych problemów. Sytuacjom taktyczno-operacyjnym powinno się nadawać niezbędny autentyzm, który charakteryzują duża dynamika i wysoka manewrowość działania na lądzie, w powietrzu i w eterze, a na kierunku nadmorskim - na morzu, co wywiera bezpośredni i odczuwalny wpływ na kształtowanie się sytuacji lądowej.

- 13/ Upowszechniając w akademii postulat "cała kadra i jej działalność frontem do szkolenia słuchaczy", w szerszym i na wysokim jakościowo poziomie równocześnie rozwijać, doskonalić, uatrakcyjnić pracę instruktorsko-metodyczną jako naturalną dźwignię postępu w procesie dydaktyczno-wychowawczym.
- 14/ W nowym roku akademickim przyjąć jako zasadę, że słuchacz kończąc szczebel pułku w pierwszym roku, dywizji w drugim i armii w trzecim musi na danym szczeblu znać i umieć opracować podstawowe dokumenty bojowe na wysokim poziomie kultury sztabowej.

15/ W przyszłym roku kadra katedry OTK powinna włączyć się do ćwiczenia "KRAJ-80" oraz uczestniczyć aktywnie w ćwiczeniach prowadzonych w jednostkach podległych Głównemu Inspektorowi Obrony Terytorialnej, szefowi Obrony Cywilnej Kraju, a ponadto utrzymywać robocze kontakty z I Zarządem MSW jako komórką wiodącą z dziedziny przeciwdwersyjnej ochrony kraju, a z uzyskanymi tą drogą doświadczeniami i wnioskami zapoznawać kadre i słuchaczy oraz sukcesywnie wdrażać je do programów i praktyki szkoleniowej.

16/ Powiązać ściśle pracę naukową z procesem dydaktyczno-wychowawczym, czyniąc jego podstawą podręczniki, które jednocześnie przyczyniać się będą do upowszechnienia naszego dorobku i poglądów operacyjnych w siłach zbrojnych.

Ponadto: 1. Wydziały WL i Lot. i OPK, katedry pozawydziałowe, Instytuty, oddziały, Wydział Polityczny i pozostałe komórki organizacyjne ASG WP opracują plan, w którym ujmą sposoby i metodę realizacji zadań zawartych w Rozkazie MON do szkolenia sił zbrojnych PRL w roku 1980 oraz zadań sprecyzowanych w czasie dzisiejszego podsumowania.

Zadania te należy przetworzyć w konkretne ustalenia realizacyjne uwzględniając warunki każdej komórki organizacyjnej naszej uczelni. Projekty tych planów przedstawić na RN w listopadzie br.

Po omówieniu tych planów Oddział Szkolenia opracuje wytyczne organizacyjno-szkoleniowe na 1980 r.

W opracowaniu planów cząstkowych i wytycznych organizacyjno-szkoleniowych główny wysiłek ześrodkować na realizacji

tych zadań, które zapewnić będą zwiększenie wysiłków szkoleniowych, ideowo-wychowawczych, naukowych i gospodarczych w celu skutecznego usuwania występujących jeszcze opóźnień, ujemnych stron i braków pod kątem pełnego wykonania w roku przyszłym Dyrektywy MON do szkolenia sił zbrojnych PRL w latach 1976-80.

2. Pod kierownictwem zastępcy komendanta ds. szkoleniowych na podstawie mojego wykładu wygłoszonego 21.8 w POW, opracować model wszechstronnego zabezpieczenia wprowadzenia dywizji i pułku do bitwy armii ogólnowojskowej oraz do walki.

W pracy tej szczególnie wyeksponować:

- organizację współdziałania;
- organizację rozpoznania na korzyść wojsk wchodzących do walki i bitwy;
- ogniowe zabezpieczenie;
- działanie bojowe lotnictwa na korzyść wojsk wchodzących do bitwy;
- OPL wojsk wchodzących do bitwy;
- zabezpieczenie inżynieryjne i chemiczne;
- WRE w okresie wchodzenia do bitwy i walki;
- maskowanie bezpośrednie i operacyjne;
- zabezpieczenie tyłowe;
- organizację dowodzenia i systemu łączności.

Opracowany materiał uczynić przedmiotem omówienia na RN w kwietniu 1980 r.

3. W wykonaniu rozkazu szkoleniowego MON na 1980 r. Katedra TO w porozumieniu z COSO lub 1 pz 1 DZ przygotuje na poligonie w Rembertowie pokaz dla kadry dydaktyczno-naukowej i słuchaczy rozwijania pododdziałów piechoty i czołgów w szyki przedbojowe i bojowe.

4. Szef Oddziału Szkolenia, po dokonaniu głębokiej i wszechstronnej analizy i oceny dotychczasowych doświadczeń, opracuje plan i zasady usprawnienia planowania w ASG WP, eliminując zbędny wysiłek ludzki, dorywczość i improwizowaną działalność. W każdym przedsięwzięciu ogólnoakademickim powinna dominować celowość i racjonalność działania, aby wszystkim zapewnić na najwyższym jakościowo poziomie proces dydaktyczno-wychowawczy w akademii.

Meldunek i propozycje wykonawcze przedstawi mi swój zastępca ds. szkolenia do końca listopada br.

C. W dziedzinie działalności naukowo-badawczej

Nowy rok akademicki 1979/1980 jest okresem zamykającym i niejako podsumowującym naszą dotychczasową działalność naukowo-badawczą ujętą w planie prac naukowo-badawczych ASG WP na lata 1976-1980. Z tego też względu główny nasz wysiłek powinniśmy

skupić na pełnej, terminowej i na wysokim poziomie merytorycznym realizacji wszystkich zawartych w tym planie zadań. Zgodnie z planem do końca 1979 roku musimy zakończyć opracowanie jeszcze 25 problemów i tematów badawczych, a do końca 1980 r. - trzydziestu pięciu.

Ponadto w nowym roku akademickim podejmiemy pracę nad przygotowaniem znacznej części materiałów do fundamentalnego dzieła pt. "Rozwój ludowego Wojska Polskiego w latach 1945 - - 1980", w której zaangażowanych będzie 10 naszych naukowców.

Liczba i ciężar gatunkowy problemów i tematów naukowych, które musimy opracować do końca 1980 r., będą wymagały od całej kadry dydaktyczno-naukowej uczelni wielkiego wysiłku oraz jej autentycznego zaangażowania. Warto jednak przy tym pamiętać, że swoistą rekompensatę za trud włożony w badania naukowe będzie bezpośrednie oddziaływanie uzyskanych rezultatów badawczych na proces dydaktyczno-wychowawczy naszej uczelni, na jego dalsze doskonalenie zgodnie z wymaganiami naszych czasów.

Niemalą rolę w sprawnym wykonaniu czekających nas zadań naukowo-badawczych może i powinna odegrać właściwa organizacja pracy. Oczekuję więc, że wydziały: Wojsk Lądowych, Wojsk Lotniczych i OPK oraz katedry pozawydziałowe:

- 1/ Dokonają przeglądu istniejących zespołów badawczych oraz stanu zaawansowania prowadzonych przez nie prac i w zależności od potrzeb przeprowadzą niezbędne zmiany w składach tych

zespołów, co zagwarantuje terminową i należytą pod względem formalnym i merytorycznym realizację prac badawczych.

2/ Stworzą warunki do pełniejszego wykorzystania ćwiczeń w wojskach i w akademii dla weryfikowania hipotez badawczych i założeń teoretycznych, włączając również do własnych ćwiczeń najnowsze rozwiązania zaczerpnięte z rozpraw habilitacyjnych i doktorskich nauczycieli akademickich, a nawet najlepszych prac dyplomowych naszych absolwentów.

3/ Sporządzą roczne plany prac naukowo-badawczych, plany wykorzystania wyników działalności naukowo-badawczej oraz uaktualnią ewidencję wykonywanych prac badawczych.

Ponadto niezbędne jest dalsze usprawnianie działalności kontrolnej pracy naukowo-badawczej, jak też opracowanie obiektywnego sposobu oceniania osiągnięć poszczególnych wydziałów, instytutów i katedr w tej dziedzinie.

Kształcenie i doskonalenie kadr naukowych w roku akademickim 1979/1980 wymagać będzie znacznego wysiłku ze strony całej naszej kadry, aby dobrze i w pełni mogła wywiązać się z zadań, które wyznaczaliśmy sobie w wieloletnim planie działalności w tym względzie.

Na studiach doktoranckich będziemy kształcić ponad 150 oficerów, z których 42, w tym 25 z akademii, powinno w roku akademickim 1979/80 zakończyć studia i obronić prace doktorskie.

Podstawowym naszym zadaniem w zakresie kształcenia doktoranckiego jest zwiększenie sprawności /efektywności/ studiów doktoranckich zarówno stacjonarnych, jak i dla pracujących. W tym celu niezbędne jest większe niż dotąd zaangażowanie się wydziałów, instytutów i katedr w proces organizacji i prowadzenia studiów. W związku z tym wydziały i katedry muszą:

- 1/ Czuwać nad ścisłym przestrzeganiem przez doktorantów dyscypliny studiów, tj. należytej frekwencji, terminowego otwierania przewodów doktorskich, składania kolokwii i egzaminów, przedstawiania rozpraw doktorskich w Oddziale Naukowym.
- 2/ Systematycznie analizować osiągnięcia doktorantów i występować z wnioskiem o skreślenie ich z listy w wypadku braku postępu w pracy.
- 3/ Doskonalić obowiązujący program studiów w miarę rozwoju poszczególnych dyscyplin operacyjno-taktycznych.

W minionym roku akademickim dokonaliśmy postępu w zakresie habilitacji naszej kadry naukowej. Powinniśmy nadal z całą konsekwencją dążyć do terminowego wykonania planu w tym względzie. Do końca 1980 roku 8 pracowników dydaktyczno-naukowych akademii powinno uzyskać stopień doktora habilitowanego nauk wojskowych.

Tylko bezwzględna realizacja wieloletniego planu kształcenia i doskonalenia kadry dydaktyczno-naukowej ASG WP, trakto-

wanie przedsięwzięć planu jako obowiązku służbowego oraz wszechstronna pomoc doktorantom i habilitantom ze strony przełożonych mogą zapewnić uczelni systematyczny dopływ kadr z przygotowaniem naukowym na wysokim poziomie.

W naszym codziennym działaniu musimy stale pamiętać, że obok dydaktyki i wychowania praca naukowo-badawcza naszej kadry jest niezbędnym i ważkim ogniwem w całokształcie działalności naszej uczelni, które w równie dużym stopniu decyduje o jej wartości i znaczeniu w systemie naszego szkolnictwa wojskowego oraz rozwoju teorii sztuki wojennej.

Szef Oddziału Naukowego dokona wszechstronnej analizy tematyki prac naukowych, w tym i prac doktorskich oraz habilitacyjnych, pod kątem ich przydatności w procesie dydaktycznym i naukowym zarówno w naszej uczelni, jak i w innych akademiach, WSO oraz w IC MON, rodzajach sił zbrojnych, rodzajach wojsk i służb, OW i ZT.

Równocześnie należy sporządzić wykaz prac, które są już opracowane, przedstawiające wysoki poziom merytoryczny i naukowy, a które nie są wykorzystywane lub słabo wykorzystywane w akademii i w siłach zbrojnych i które ASG WP może zaproponować do wyzyskania w wojskach.

Z prac o tematyce wątpliwej lub mało przydatnej w procesie dydaktyczno-wychowawczym, naukowym i szkoleniowym po prostu

musimy zrezygnować.

Zalecam preferować przede wszystkim te prace i te tematy, które wiążą się ściśle z procesem dydaktyczno-wychowawczym i naukowym oraz są lub mogą być przydatne do szkolenia w siłach zbrojnych.

Meldunek o realizacji tego zadania przedstawi mi mój zastępca ds. naukowych do końca października 1979 r.

D. W dziedzinie organizacyjno-gospodarczej

1. W zakresie gotowości bojowej, ochrony tajemnicy.

porządku i dyscypliny - w nowym roku szkolnym należy: w dalszym ciągu utrzymywać aktualne plany osiągania gotowości bojowej, terminowo wprowadzać poprawki i zmiany - zgodnie z wytycznymi ze szczebli nadrzędnych oraz z potrzebami wynikającymi z życia ASG WP.

Po wejściu w życie nowej dyrektywy, dostosować do niej dokumenty ASG WP. Prowadzić treningi z alarmowania i powiadomienia. W zakresie ochrony tajemnicy bardzo rygorystycznie zaostrzyć wymagania dotyczące posługiwania się dokumentami niejawnymi oraz właściwego ich przechowywania. Zwrócić uwagę na nadawanie odpowiednich cech tajności i zbędne powielanie dokumentów.

Mając na uwadze troskę o utrzymanie wzorowego porządku i właściwej dyscypliny w ASG WP zwrócić szczególną uwagę na:

- 1/ Ukształtowanie wśród kadry poczucia odpowiedzialności za akademię a szczególnie za porządek i dyscyplinę.
- 2/ Właściwą, szczególnie wyczuloną pracę partyjno-polityczną w tym względzie, wnikliwe rozpatrywanie wszelkich przejawów naruszeń ustalonego porządku, dyscypliny, a szczególnie w stosunku do służb dyżurnych, kadry i żołnierzy służby zasadniczej pełniących funkcje odpowiedzialnych za podległe im stany osobowe, obiekty i pomieszczenia. Przede wszystkim zaś zwrócić uwagę na pryncypialną wymagalność - w szerokim pojęciu tego słowa.

2. W zakresie pracy kadrowej w roku akademickim 1979/1980 należy:

- 1/ Zwiększyć zasoby oficerów z Funduszu Przyspieszonego Rozwoju, szczególnie kandydatów na stanowiska dydaktyczno-naukowe.
- 2/ Konsekwentnie przestrzegać terminów realizacji prognoz w zakresie wyznaczania oficerów ujętych w FPR na prognozowane dla nich stanowiska służbowe.
- 3/ W większym niż dotychczas stopniu wykorzystywać oficerów z FPR w czasie ćwiczeń i treningów sztabowych na prognozowanych dla nich stanowiskach służbowych.
- 4/ Wyfofać z FPR oficerów, którzy:
 - zajęli prognozowane stanowiska służbowe, zaś dalszy ich

rozwój odbywać się będzie poprzez normalne wyznaczenia służbowe;

- ze względu na stan zdrowia lub opinie służbowe nie zostaną wyznaczeni na kolejne wyższe stanowiska służbowe w drodze przyspieszonej.

- 5/ W porozumieniu z komendantami wydziałów typować spośród słuchaczy I roku uzdolnionych oficerów do pracy w szkolnictwie wojskowym, sterować przebiegiem ich studiów oraz kształtować u nich odpowiednie nawyki i pobudzać zainteresowania do pracy dydaktyczno-naukowej.
- 6/ Opierając się na "zasadach działania kadrowego" oraz zarządzeniu ministra obrony narodowej i wytycznych szefa Departamentu Kadr realizować plan podwyższania kwalifikacji w powiązaniu z prognozami rozwoju służbowego poszczególnych żołnierzy zawodowych.
- 7/ Dążyć do systematycznego uzupełniania stanu osobowego kadry dydaktyczno-naukowej oficerami wykazującymi predyspozycje i zamiłowanie do pracy dydaktycznej, posiadającymi wysokie wartości służbowe oraz etyczne, a także nienaganne opinie służbowe.
- 8/ Zintensyfikować wysiłki na rzecz pozyskiwania do zawodowej służby wojskowej podoficerów i absolwentów szkół podoficerskich, szczególnie w korpusach, w których występują największe

braki kadrowe.

Szef Wydziału Kadr dokona głębokiej oceny i analizy stanu osobowego kadry poszczególnych katedr, uwzględniając faktyczne obciążenie dydaktyczne całej katedry, instytutu i zakładu w stosunku do ich stanu etatowego i faktycznego oraz określi tych oficerów, którzy nie rokują rozwoju i są mało przydatni na stanowiskach dydaktyczno-naukowych.

Meldunek w tej sprawie przedstawi mi do końca grudnia br.

3. W zakresie szkolenia fizycznego i ogniowego w roku akademickim 1979/80 należy:

- 1/ Zwrócić szczególną uwagę na podniesienie poziomu gimnastyki przyrządowej i musztry w czasie wszystkich zajęć ze szkolenia fizycznego; podnieść ogólny poziom pływania.
- 2/ Dążyć do podniesienia sprawności strzeleckich i znajomości broni przez słuchaczy I kursów, a szczególnie grup specjalistycznych.
- 3/ Zwrócić szczególną uwagę na frekwencję i dyscyplinę wykonywania ćwiczeń podczas zaprawy porannej.
- 4/ Doprowadzić do realizacji zaplanowany na rok 1980 kapitalny remont i modernizację hali i basenów /letniego i krytego/.

4. W zakresie działalności wynalazczo-nowatorskiej należy:

- 1/ Zwiększyć zainteresowanie tą dziedziną komendantów wydziałów i szefów wszystkich komórek organizacyjnych akademii; dążyć do jak najlepszego wykonania zadań, które minister obrony narodowej postawił w maju br. przed całym ruchem wynalazczo-nowatorskim:
 - a/ inspirowanie zagadnień i tematów wymagających zaangażowanie ze strony racjonalizatorów i nowatorów;
 - b/ zaliczania ambitnych rozwiązań wynalazczo-nowatorskich jako podstawy rozpraw doktorskich.
- 2/ Przyspieszyć procesy wprowadzania w życie i rozpowszechniania projektów wynalazczo-nowatorskich oraz ocenę efektywności ich zastosowania w praktyce szkoleniowej wojsk.
- 3/ Zwiększyć udział ASG WP w konkursach organizowanych przez Centralną Komisję, co stanowi skuteczną formę popularyzacji osiągnięć akademii.

5. W zakresie służb kwatermistrzowskich należy:

- 1/ Na bazie sił i środków Pomorskiego Okręgu Wojskowego przygotować wszechstronne zabezpieczenie ćwiczeń szkoleniowych III kursów i PSOS oraz I i II kursów.
- 2/ Zwiększyć aktywność w zakresie dalszego doskonalenia i ulepszenia istniejącej bazy szkoleniowej w bloku 101 i 25.

3/ Kontynuować rozpoczęte zamierzenia inwestycyjne i egzekwować realizację między innymi:

- budowy kotłowni centralnej;
- budowy kuchni żołnierskiej;
- budowy dwóch budynków mieszkalnych;
- budowy dwóch bloków koszarowych;

4/ Zintensyfikować gospodarkę pomocniczą po dokonanej przebudowie budynków inwentarskich.

5/ Zgromadzić niezbędne zapasy środków materiałowych we wszystkich służbach dla zaspokojenia potrzeb akademii, kadry i pracowników cywilnych.

• Kwatermistrz po uzgodnieniu z zastępcą ds. politycznych przedstawi mi konkretny plan realizacji zadań na rzecz:

- a/ podnoszenia jakości warunków bytowych, życia i pracy kadry, słuchaczy i pracowników cywilnych;
- b/ świadczeń kwatermistrzostwa na rzecz zabezpieczenia procesu dydaktyczno-wychowawczego;
- c/ podniesienia estetyki rejonu zakwaterowania akademii i miejsc pracy.

6. W związku ze zbliżającym się zakończeniem realizacji Dyrektywy ministra obrony narodowej do działalności Sił Zbrojnych PRL, w wydziałach, katedrach, instytutach, oddziałach i wydziałach należy już rozpocząć i do końca lipca 1980 r. zakończyć prace

w zakresie głębokiej i wszechstronnej analizy i oceny stopnia wykonania zadań Dyrektywy MON do szkolenia Sił Zbrojnych PRL w latach 1976-80, podając:

- a/ stopień realizacji zadań dyrektywnych;
- b/ zadania zrealizowane całkowicie, zadania nie wykonane w pełni i przyczyny niewykonania;
- c/ wnioski dotyczące ułatwień i utrudnień w realizowaniu zadań, uzyskanych doświadczeń, najbardziej wydajnych metod wykonania poszczególnych zadań dyrektywnych;
- d/ wnioski dotyczące dalszego doskonalenia metod i sposobów realizacji Dyrektywy MON na nowe pięcioletnie w warunkach ASG WP.

TOWARZYSZE!

Sprecyzowane zadania stanowią podsumowanie kolejnego etapu twórczych dokonań w historycznym okresie 35-lecia Polski Ludowej i wytyczają nowe, ambitne, a równocześnie w pełni realne kierunki naszej akademickiej działalności w roku akademickim 1979/80.

Wzbogaceni o doświadczenia roku minionego, z nowym twórczym zapałem, w poczuciu pełnej odpowiedzialności za dzisiejszy i przyszły kształt Akademii Sztabu Generalnego WP, jestem przekonany, że sprostamy wykonaniu tych trudnych zadań.

Serdecznie i po żołniersku dziękuję kadrze naukowo-dydaktycznej, administracyjno-gospodarczej i pracownikom cywilnym, za rzetelny, serdeczny i wysoce zaangażowany wysiłek, za owocujący wkład cennego intelektu i umiejętności, ofiarność i wysokie zdyscyplinowanie. Życzę równocześnie, aby zadania dziś wytyczone zostały wykonane pomyślnie i na wysokim jakościowo poziomie. W nowym roku akademickim życzę wszystkim dobrego zdrowia i wszelkiej pomyślności w dalszej służbie i pracy oraz w życiu osobistym.

Wydrukowano w 80 egz.

Egz.nr 1-80 - Bibl.Nauk OZS
Wyk.zespół oficerów
Druk J.L.dn.23.10.79r.
Druk ASG WP nr 02838/WW

